

SVENSK FALLSKÄRMSSPORT

SVENSKA FALLSKÄRMSPÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Förbunds konferensen

Nyfiken På - Anders Brouzell

SM i vindtunnel

It's easy: Take the best!

CYPRES has accompanied more than 170 million jumps.

CYPRES has saved more than 5.200 skydivers.

CYPRES has never failed to do its job.

CYPRES
Reliability
made in Germany

www.cypres.aero

Nu kavlar vi upp ärmarna

2017 tog jag över ansvaret för Svensk Fallskärmsport och har varit chefredaktör sedan dess. Det har varit, och är fortfarande ett sant nöje, att tillhandahålla medlemmarna vår förbundstidning. Målet för oss som jobbar med tidningen är alltid att skriva artiklar om det som ni vill läsa om. Med det sagt – hör av dig om du har någon bra idé! Tidningen är också förbundets största kanal, tillsammans med hemsidan, att sprida information och kunskap.

I det här numret får du läsa om två viktiga personer som tackar för sig och lämnar sina viktiga uppdrag i SFF. Sven Mörtberg, vår riksinstruktör sedan hösten 2019, avslutar sitt uppdrag vid årsskiftet. "Det blir stora skor att fylla", för att citera tillträdande riksinstruktör, Jocke Berlin. I samband med förbunds-konferensen i Karlsborg blev det middag på Granvik och Sven tackades av. Sven är ju en aktiv maghoppare och planerar att hoppa på precis som förut, men nu med möjlighet att få förstklassig coaching av Markus Krassas i friflygning, både i tunnel och frifall. Det tillsammans med en friflygaroverall blev Svens avtackningspresent. Så kom ihåg att knacka Sven på axeln nästa säsong och be om att få göra ett FF-hopp tillsammans. I Svens sista RI-spalt sammanfattar han sina fyra år som riksinstruktör.

En annan trogen resurs som avgår i årsskiftet är Jesper Bergstrand, förbundsinstruktör sedan 1997 och som i många år engagerat sig i Utbildnings- och säkerhetskommittén, USK. I den stående artikelserien, Incidentrapporter, delar han en sista gång sina tankar kring hoppning och tackar för sig. Glädjande nog kommer även Jesper att hoppa vidare, vilket osökt leder fram till hoppsveriges viktigaste fråga just nu, tillväxt.

I artikeln om årets förbunds-konferens och i

ordförandespalten, kan du läsa att det är dags att kavla upp ärmarna, släcka bränder och gasa i uppforsbacken som vi befinner oss i. Medlemstrenden behöver vändas och vi måste hoppa mer. Alla behövs! Förbundsstyrelsen, klubbstyrelser, kommittéer och alla medlemmar i landet behövs. Vi ska hjälpas åt att synas mer, rekrytera nya medlemmar och ta hand om de hoppkompisar vi har. Så att alla vill fortsätta hoppa. Sven och Jesper är goda exempel på hoppare som hoppat länge, över 40 år. Ett annat exempel är Anders Brouzell, kameraman i landslaget Echochamber, som vi porträtterar i artikeln Nyfiken På. Vad motiverar dem, och oss, att stanna i sporten? Meningsfull hoppning och kamratskap. Anders menar att det är tack vara tävlandet som han fortfarande hoppar efter drygt 30 år, och han har inga planer på att sluta.

Konferensen var ganska enig om att tävlandet är viktigt, att vi behöver stimulera fler till att sätta upp mål, samt att träna och tävla för att utvecklas. Vi har flera skickliga tävlingshoppare, och vi har de som enbart tävlar för att det är roligt. Allt tävlande är bra för sporten. Läs om SM i tiomanna, om SM i vindtunneln och om världscupen i Canopy Piloting. Bli inspirerad! Nästa år kanske det är du som tar steget och bestämmer dig för att tävla du också!

Ha en fantastisk vinter och gör allt du kan för att vår fina sport ska synas. Använd dina profilkädder, dela bilder och filmer, värva en ny medlem. Uppmana dina hoppvänner att fortsätta hoppa. Tillsammans gör vi hoppssverige stort igen!

Redaktionen önskar er alla en riktigt God jul och ett Gott Nytt År.

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendariet, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Incidentrapporter
- 9 Ordförandespalten
- 10 Förbunds-konferensen
- 14 Statistiken
- 15 Redaktionen Grillar – Stefan Nilsson
- 16 Nyfiken På – Anders Brouzell
- 21 Fyra Frågor – Hoppledare
- 22 SM i vindtunnel
- 25 Klubbkollen – vad har hänt sedan sist? Smålands Fallskärmsklubb
- 26 Världscupen i Canopy Piloting
- 27 Packa om din reserv på hösten
- 28 Att sätta ett världsrekord
- 30 SM i Tiomanna Speedformation

Foto: Wendi Corbin

Stefan Burström på världscupen i Canopy Piloting.

Foto: Ralph Wilhelm

Världsrekord i "Total Break Sequence", Eloy, Arizona, november 2023.

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens.grahn@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:

V-TAB Falkenberg,
anna.ohrbecker@v-tab.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2024

nr.1 v.17
nr.2 v.29
nr.3 v.40
nr.4 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmsport kontaktar SFF:s kansli, se kontaktoppgifter nedan. Pris för fyra nummer inom Sverige: 500 kr.

Svenska Fallskärmsförbundet

Pontus Widéns väg 18
722 23 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
0702-75 97 47
info@sff.se

Pixine Lyckner
0733-23 13 13
pixine@live.se

Solveig Klug
0732-80 75 78
olveig.klug@hb.se

Kalendariet

Med reservation för ändringar

Januari:

13 Sista inlämningsdag för motioner till SFF, inför Riksstämman

Februari:

16 el 25 Hoppning på sjön Runn, FK Dala

Mars:

9 Riksstämman

30-1 april Påsk, PAC till Skåne, FKCG/SFK

April:

27 Säsongstart i Gryttjom med Safety Day, SF

Maj:

1-5 Storformation nivå 1, FKCG

18-19 Kalottkurser, Rookie Angle Camp, SF

25-26 Kalottkurser, SF

31-2 juni Storformation nivå 2, FKCG

Datum för förbundskurserna vår/sommar 2024 var när tidningen gick i tryck inte fastställda. De publiceras istället på SFF hemsida www.sff.se

Har din klubb något event som du vill få med i kalendern? Mejla info@sff.se

Action Weekend avrundade säsongen hos Dala

Varje år inför säsongsslut bjuder Fallskärmsklubben Dala in till Action Weekend med bland annat ballonghoppning på programmet. Låga moln gjorde att just den aktiviteten tyvärr fick ställas in i år. Istället tog sig ett gäng hoppssugna till Orsa Tallhed och höll tummarna på vägen för möjligheten att få hoppa från helikopter istället.

Therese Arcari Grau som var med och arrangerade helgen berättar om årets Action Weekend:

– På vägen upp till Tallhed fick vi klartecken från piloten att molnen låg tillräckligt högt och 15 hoppare fick slänga sig av helikoptern över

Tallhed den eftermiddagen, varav hälften gjorde det för första gången. Mycket nöjda och glada satte vi oss i bilarna och rullade därefter hemåt mot klubbstugan i Romme. Till middag serverades älgstek, svampsås och hasselbackspotatis till de 25 personer som deltog i festligheterna med bland annat maskerad.

– Vi rundade av ett regnigt, men mycket fint år med många nya underbara elever som tagit A-cert och även hittat sin första rigg. Nu håller vi tummarna att vintern går fort, flygplansservice går smidigt och att vi kan dra igång hoppningen redan i mars 2024, summerar hon.

Foto: Peter Björkman

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg kom i slutet av sommaren i gång med en introduktion i storformation inför 70-manna 2025.

Träning inför 70-manna till förbundets 70-årsjubileum har inletts

Om två år fyller SFF 70 år! För att fira det är målet att förbundet och klubbarna tillsammans ska göra en 70-manna sommaren 2025. En serie träningsstillfällen kommer fram till dess att hållas för alla som är intresserade av att lära sig grunderna i storformationshoppning och vad som krävs för att kunna bli uttagen till 70-mannan.

Fram till sommaren 2025 kommer Stockholms Fallskärmsklubb, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg och Fallskärmsklubben Aros hålla i träningscamp, men även ute på de övriga klubbarna kommer

det att tränas. I somras började en del klubbar så smått att köra introduktionspass. Bland annat hos FKCG i Värghårda där suget efter att lära sig mer om storformation märktes. Vid det första tillfället med teorigenomgång och prova på-flygning som hölls hos FKCG i början av september samlades en tapper skara under ledning av Peter Björkman och Patrik Wallberg.

Är du intresserad av att lära dig mer om storformationshoppning? Håll ögonen öppna efter information på klubbarnas sociala medier när träningsstillfällen står på agendan.

Foto: William Dock

Danuta Hedlund, Solveig Klug, Mattias Billing Classon, Patrik Wallberg, Peter Björkman, Babak Didari, Sören Tholin, Daniel G Ask, Dave Eyre, Martin Wästlund och Jonas Ulwi. En skara med blandade erfarenheter, både rookies och gamla råvar, deltog på introduktionen i storformationshoppning i Värghårda.

Fallskärmsklubbar se hit!

Från och med nummer 1, 2024, av Svensk Fallskärmsport inleder vi artikelserien "På gång i klubbarna". Mejla information till oss om allt stort och smått som är på gång i din klubb, så att det hinner komma med i tidningen.

Datum för när material till respektive nummer senast måste ha kommit in till redaktionen:

Nummer 1: 10 mars

Nummer 2: 9 juni

Nummer 3: 18 augusti

Nummer 4: 10 november

Mejladress: info@sff.se

The frappening inhopps boogie i Skåne – kul träning inför uppvisningshopp

Det var på med frapphatten som gällde när Angelica Salevik, Olle Bergkvist, Andreas Frisk och Jens Grahn deltog på inhoppshoppet.

En hyllning till frapphatten stod det här glada inhoppshoppet för.

I början av september arrangerade Skydive Skåne ett annorlunda boogie för folk som gillar inhopp, tekniska landningsplatser, mat och frapphatt. Olle Bergkvist som arrangerade berättar om inhoppen.

– Det blev riktigt lyckat och alla skötte sig och landade där de skulle. Hela idén var att hoppa in på restauranger eller kaféer och självklart skulle alla ha frapphatt på sig. Det blev inhopp på tre platser och som avslutning hoppade vi ju in i Smygehuk där fyra av deltagarna landade ute på en smal pir.

Är det ett återkommande boogie som ni genomfört tidigare?

– Detta var första året som vi körde inhoppshopp med namnet The frappening. Vi har tidigare haft andra camps/boogies med inhopp i Skåne, men det här var första gången jag var med och arrangerade och min avsikt är att göra detta flera år till.

Vad var syftet med inhoppen?

– Hela idén föddes i att jag länge varit intresserad av att landa på mindre, roliga och annorlunda platser. Jag har varit med på ett antal av SFF:s uppvisningsläger och tanken med de här inhoppen var att öka vår kunskap och träna på uppvisningar på ett roligt och lite annorlunda sätt. På varje ställe vi landade på var det nämligen någon form av mat efteråt. Dessutom ville jag

ge en hyllning till den klassiska frapphatten.

Hur många deltog?

– Vi var som mest full kärra, 16 personer på två av ställena, medan det på en av de tajtare landningsplatserna bara blev fyra hoppare.

Vilka platser gjorde ni inhopp på?

– Vi började på fredag kväll och hoppade in på Birgers trädgård i Kristianstad. Det är en ganska bra landningsplats om väderförhållandena är bra. Det gjorde att vi fick med oss en full lift med 16 personer. Flera från klubben kom också dit och kollade på våra landningar och var med på gemensam middag därefter.

– På lördagen började vi med ett inhopp på Rökeriet utanför Åhus. Det är en populär plats att göra inhopp på, och hoppare verkar ha insett hur avancerad och tajt den trädgården där man landar är. Här blev det en räkmacka innan vi tog oss tillbaka till ilastning för nästa hopp.

– Nästa ställe var Minas Chokladstudio. Den är belägen ute på landet mittemellan Kristianstad och Sölvesborg med stora landområden. Dock hade vi fått information om att det var planerat på åkrarna och skulle undvika det om möjligt. Vi hade istället en liten grusväg precis intill en åker som mål. Alla hoppare löste det galant och kunde avnjuta en kopp kaffe och lite choklad efter fina landningar.

– Sista inhoppet blev på lördagskvällen. Detta på Ivogården som ligger på en liten ö i Ivojön utanför Kristianstad. Här har vi vid tidigare tillfällen gjort inhopp med SFF och det var mycket omtyckt. Både av hoppare, personal och gäster på Ivogården. Än en gång skötte hopparna sig och landade mitt i prick. Efter en 2-rättersmeny tog vi den lilla kabelfärjan över till fastlandet och tillbaka till fallskärmklubben.

– På söndagen var vårt event egentligen slut, men några hoppare hade fått blodad tand och gjorde ett inhopp till i Smygehuk, Sverige sydligaste udde där fyra hoppare landade snyggt ute på piren.

Hade ni förvarnat på de olika inhoppplatserna att ni skulle komma?

– Vi hade ringt alla restauranger och bokat i förväg. Då informerade vi även om att vi skulle anlända med fallskärm. På samtliga ställen hade vi vid något tillfälle hoppat in tidigare så det var inget konstigt för dem.

Hur reagerade folk som såg er?

– Tyvärr var det inte jättemånga åskådare, men de som var på plats mötte oss med applåder. De stora folksamlingarna kan man spara till riktiga uppvisningar. Sedan är det alltid roligt att stå och packa på gräsmattan som man har landat på, låta folk komma fram för att titta närmare på fallskärmarna och berätta lite om vad det är vi håller på med.

Tipsa oss!

Vad vill du läsa om i Svensk Fallskärmsport? Vem är du nyfiken på? Tipsa oss i redaktionen! Mejla info@sff.se och ange "nyhetstips".

Har du tagit några coola hoppbilder under året? Vi tar gärna emot och lägger i vår bildbank. Tänk på att bilderna ska vara högupplösta för att bli bra i tryck.

Jocke Berlin blir ny RI

Från årsskiftet får Svenska Fallskärmsförbundet en ny riksinstruktör då Sven Mörtberg valt att avsluta sin tjänst. Det är nu klart att hans efterträdare blir Jocke Berlin, SFF:s nuvarande ordförande.

Jocke Berlin har drygt 32 års yrkesbakgrund som polis och har haft rollen som instruktör och provledare under en stor del av tiden. Han är förbundsinstruktör, AFF-instruktör och har hoppat sedan 2016.

Anna Oscarson, i dag vice ordförande, träder in som ordförande fram till riksstämman då ny ordförande kommer att väljas.

Utredning om säkerhetskultur

Transportstyrelsen kommer i samarbete med SFF att genomföra en utredning om säkerhetskultur under 2024. "Detta är något vi välkomnar", säger Sven Mörtberg. "Allt som kan bidra till säkrare fallskärmsjumpning är värdefullt." Utredningen kommer att inledas under tidig vår, genom en medlemsenkät. Mer information från SFF kommer längre fram.

RI-spalten

Jag tog över som riksinstruktör efter Petter Alfsson Thoor 2019. Att efterträda någon som framgångsrikt varit RI i rekordmånga år har i sig sina utmaningar. Min start blev dessvärre en rejäl uppförsbacke av andra orsaker. Det handlade om följder och alla krav från myndigheter på åtgärder efter den tragiska flygolyckan i Umeå som skett tidigare den sommaren.

Vår verksamhet blev hårt ifrågasatt av många utifrån. Vi fick samla oss och många berömvärda insatser

gjordes för att förtydliga och förbättra vår säkerhet. Mitt i detta omfattande arbete, kom sedan pandemin. Hårda restriktioner från myndigheterna försvårade vår verksamhet avsevärt och förde med sig många andra negativa konsekvenser. När vi trodde att vi fått ordning på hantering av smittspridning samt förbättrade och förtydligande av säkerhetshöjande rutiner, drabbades vi av en ny flygkatastrof – denna gång i Örebro. Återigen ifrågasattes vår förmåga att bedriva en säker verksamhet, samtidigt som vi fick uppleva otroligt stor respekt och kärlek från allmänheten för vår unika sammanhållning och hur vi hanterade vår sorg. Arbetet med säkerhet på alla nivåer i förbundet och klubbar, både för flygoperationer och fallskärms hoppning, har aldrig varit mera i fokus. Trots det blev 2022 nattsvart när vi förlorade tre av våra medlemmar i fallskärmsolyckor. Och året som gått har vi haft allvarliga olyckor som kunde slutat ännu värre. Detta är en påminnelse om att det är en risksport vi håller på med, men vi gör allt för att utöva den så säkert som möjligt. Därför kan vi aldrig slå oss till ro och sluta jobba med säkerheten. Lika underbar som vår sport är, lika brutal kan den förvandlas till om man gör fel.

Trots alla tråkiga utmaningar och upplevelser, eller kanske på grund av dessa, har mitt arbete alltid känts mycket meningsfullt. Att jag fått ansvara för utbildning och säkerhet, och leda arbeten som jag upplever har gjort och gör skillnad för fallskärms-Sverige. Jag vill passa på att uppmärksamma alla engagerade förbundsinstruktörer, chefsinstruktörer, lokala instruktörer och funktionärer, förbunds-kommittéerna samt styrelsen för deras nedlagda arbete. Utan era insatser stannar verksamheten i landet. Tack!

Att få känna att det oavbrutna missionerandet att vi måste ha och har en SUND SÄKERHETSKULTUR, är verklighet i det stora hela. Och den härliga glöden och nyfikenheten att utvecklas som hoppare under

förbundsutbildningen BAS och hos dem som utbildar sig till att bli HM, HL, KL, AFF- och Tandeminstruktörer.

Även om jag inte längre kommer vara RI, är fallskärms hoppningen en mycket betydelsefull del av mitt liv. Som ”vanlig” hoppare, kommer jag fortsätta att verka för en SUND SÄKERHETSKULTUR och försöka vara en god föregångsman. Vi vill ju alla hoppa och ha roligt. Då vill vi inte att

glädjen ska förmörkas av att någon skadar sig själv eller andra. Vi ska fortsätta att bry oss om varandra. Vi måste lägga prestige och ömma tår åt sidan ibland och inse att det inte är ett straff när någon säger ifrån. Att påpeka något, är inte att vara elak. Vi gör det av omtanke för att vi är goda medmänniskor och hoppkamrater. Min önskan är att vi hjälps åt att vara goda förebilder för varandra.

”Jag vill dock inte att mina minnen ska fokuseras på de tragedier vi upplevt de senaste åren. Jag vill i stället minnas alla fina möten med entusiastiska fallskärms hoppare ute i verksamheten.”

Jag slutar nu som RI,
men jag slutar inte hoppa
– vi ses på fältet!

Sven Mörtberg
SFF:s riksinstruktör

Foto: Antje Grube

Incidentrapporter

Jesper Bergstrand, som varit aktiv instruktör i fallskärmssporten sedan 1997, och som efter många år av engagemang avslutar sitt arbete i Utbildnings- och säkerhetskommittén, delar här sina tankar en sista gång, kring några incidenter under året. "Tack till Svensk Fallskärmssport. Och tack för mig", säger Jesper.

Jesper Bergstrand
medlem i Utbildnings-
och säkerhetskommittén

Jag kommer att ta upp två rapporter som speglar dels vikten av rutiner, dels vikten av att känna av sig själv innan hopp.

I den första situationen beskriver en AFF-instruktör att det varit trångt i planet, det har varit rörelser bland hoppare och att hen har blivit upptryckt mot insidan av planet innan hen flyttat sig till dörren för att tillsammans med en annan instruktör göra ett dubbelnivåhopp med en elev.

Efter hoppet påpekar den andra instruktören att hens container varit öppen under hela hoppet och det visar sig att rörelserna i planet före uthopp gjort att sprinten glidit ur loopen och containern öppnat sig. Hen gjorde inte pin check innan uthoppet. Jag brukar sällan hänvisa till tur, speciellt inte när jag hoppar, men här kan vi identifiera flera moment under hoppet som hade kunnat få en katastrofal utgång med en öppen container – utklättring, uthopp, kanske tummel, dyk, tracking eller någon annan situation där hopparen inte befunnit sig i en magen-neråt-situation.

En vådautlösning under något av dessa scenarier hade inte bara försatt hopparen själv i en svår situation, utan här kunde många fler ha drabbats. En fallskärm som lämnar containern när man står i dörren, kan få katastrofala konsekvenser för samtliga som är kvar i planet.

Det tar inte lång tid att göra en pin check, vi pratar om kanske tio sekunder, för att säkerställa att sprinten sitter i, att fliken är stängd och att piloten sitter säkert i pilotfickan. Är du osäker, om det till exempel har varit rörelser i planet och du känner att din utrustning har klämts eller tryckts på, fråga en kompis i planet om en extra koll. Ingen kommer att invända.

Du gör inte din pin check bara för dig utan även för alla andra. Vi är alla beroende av att var och en tar sitt ansvar, har genomtänkta rutiner och att vi alla följer dem.

Jag håller min utrustning i ordning, och följer mina rutiner, lika mycket för din skull som för min.

Den andra situationen som jag vill ta upp är en hoppare som gör ett ensamhopp. När det är dags att lösa ut fallskärmen, visar det sig att höger axel gör ont och inte fungerar, så hen kan inte

lösa ut fallskärmen utan får dra reserven. Hopparen har haft ont i axeln en tid dessförinnan.

Vi pratar om "hoppstatus" i olika sammanhang, där vi checkar oss själva inför hoppningen. Här brukar vi nämna sömn, mat och dryck, stress, med mera. Men den här händelsen är ett bra exempel på att vi måste stanna upp och tänka efter om vi är i önskad fysisk form när vår kropp signalerar annat. Har jag ont någonstans så är det läge att fundera på om ett fallskärmshopp är det bästa jag kan göra just nu.

Vi har checklistor för vår utrustning och det är inte fel att ha en checklista för sig själv också, så vi slipper överraskningar. En sak kan leda till en annan och är jag inte avcheckad och har kollat min egen status, kan jag hamna i en negativ spiral av händelser som får mitt hopp att gå i en helt annan riktning än vad jag förväntat mig. Klubbens chefsinstruktör återkopplar i rapporten att man kommer ta upp detta och diskutera detta på kommande instruktörmöte. Bra, tycker jag.

Fallskärmshoppning är ett fantastiskt äventyr, själv har jag gjort det sedan mars 1988, då jag som 17-åring satt i snögloppet på 600 meters höjd över Westlanda i Arvika, iförd C9:a och bröstreserv och med ett fast grepp om automatremmen. Jag har inte ångrat det en sekund och mitt liv har varit så mycket rikare sedan jag fick klappen på axeln av Anders, och jag klev ut i en helt ny värld som har format och utvecklat mig sedan dess. Inte en sekund. Men det har inte varit utan smärta, sorg och saknad. Det är så livet fungerar tyvärr.

Men vi försöker göra det vi kan, för att tillsammans skapa en säker sport som bygger på vårt eget ansvar och med omtanke för varandra. Då skapar vi de bästa förutsättningarna för att göra det vi älskar, både länge och så mycket som vi bara kan.

I och med dessa rader avslutar jag mitt engagemang i SFF, som jag påbörjade 1997. Det har varit en fantastisk och oförglömlig resa och tack alla ni som jag har fått träffa under den tiden.

Jag har haft roligt!

Jesper

A-1938, B-1309, C-1044, D-749, packcert 51-88-05.

Och till sist medlem 396

#WHATWELOVE

**PERFORMANCE
DESIGNS, INC.**
WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/VALKYRIE

Ordförandespalten

Huset brinner och vi måste göra något.

I skrivande stund är jag nyss hemkommen från årets förbundskonferens som återigen genomfördes på klassisk fallskärmsmark i Karlsborg, möjligt tack vare ett utomordentligt samarbete med Försvarsmakten och som vanligt fantastiska förberedelser av Penny. Det är ovärderligt för förbundet att Försvarsmakten ställer upp med lokaler och logistik som möjliggör ett kostnadseffektivt genomförande av en av årets viktigaste händelser, för sportens utveckling. Stort tack för det.

Temat för konferensen var Tillväxt och "situational awareness" (situationsmedvetenhet, reds. anm.) så att vi alla förstår vilken alarmerande situation vår älskade sport befinner sig i. Penny redogjorde för statistiken för de senaste tio åren och vi sjunker dessvärre i alla kategorier, antal medlemmar, antal genomförda hopp, antal genomförda tandem, antal instruktörer, antal tävlingar och antal tävlande (utom en liten ökning vid SM 2023). Vi minskar i alla mätbara antal och vänder vi inte den trenden, så finns det snart ingen fallskärmsport kvar. Då hoppas vi inte längre... Vi måste göra något, och vi måste göra det nu. Det är inte förbundets ansvar, och inte någon enskild klubbns ansvar. Det är vårt gemensamma ansvar och alla måste bidra. På olika sätt och efter bästa förmåga, men det är helt klart att nu är det inte rätt tid med konkurrens mellan klubbar eller att hålla på egna resurser, utan tvärtom. För att lyckas vända trenden måste vi samarbeta mellan klubbar och över traditionella gränser för vårt gemensamma intresses överlevnad. Vi måste först stoppa minskningen och sedan vända den till en utveckling framåt.

"Så länge vi sår samma frö, kommer vi att få samma skörd" är ett gammalt men giltigt talesätt, och med handen på hjärtat så är det lite det som försatt oss i den nuvarande situationen. Vi fortsätter i stor utsträckning att göra som vi alltid har gjort och har följt samma strategier och metoder som vi är vana vid, vilket sannolikt inte kommer att vända trenden. Vi måste därför försöka hitta nya vägar och nya metoder, andra synsätt och andra strategier för att dels nå ut till nya framtida hoppare, dels behålla de hoppare vi har i sporten. För det är kanske den viktigaste frågan för att skapa en hållbar tillväxt, hur får vi A-certare att bli B, C och D-certare? Hur motverkar vi att så många slutar hoppa varje år? Vi är ju ganska duktiga på att utbilda nya hoppare, men minskar kontinuerligt i medlemsantal, vilket ju innebär att fler slutar hoppa än vi utbildar nya hoppare varje år.

Målsättningen för ordförandesidat vid årets konferens var att gemensamt komma fram till fem gemensamma mål för säsongen 2024. Inte storslagna planer och välformulerade strategier som "någon annan" tar ansvar för att genomföra, utan fem konkreta saker som varje klubb kan, och ska, genomföra både lokalt och gemensamt. Fem konkreta mål som följs upp och genomförs. För att initiiera diskussionen presenterade styrelsen fyra förslag som utgångspunkt för arbetet och som sedan genomfördes i grupper. Förutsättningslöst, "outside the box", prestigelöst och ganska ofiltrerat är ord som jag tycker sammanfattar gruppernas diskussioner ganska väl, men framför allt produktivt. Det gjorde mig varm i hjärtat att ta del av alla åsikter och diskussioner, och framför allt hoppfull inför framtiden och stolt över vilken samling resursstarka individer fallskärmsverige består av. Vi ska lösa detta, det är jag säker på. Genom nytänk och nya infallsvinklar, samordning av resurser och lyftkapacitet, tätare uppföljning, bättre utnyttjande av förbundets kompetenser, smartare marknadsföring och ökad synlighet och framför allt ökat samarbete mellan klubbarna, kommer vi att hitta nya vägar. Vi löser detta, TILL-SAMMANS. Ingen kan göra allt, men alla kan göra något. Så nu gör vi det.

Låt oss alla använda vintern till att ladda batterierna och återhämta kraft, men samtidigt planera och förbereda inför nästa säsong. Samverka mellan klubbar och med förbundet, för att se var vi kan samordna, effektivisera, hitta synergieffekter och nya infallsvinklar för att göra 2024 till en episk säsong. Vi kan omöjligt ha lika dåligt väder ett år till, och om vi håller i och genomför de överenskomna förändringarna av verksamheten, tror jag vi inte bara kommer lyckas vända trenden, utan också ha en fantastisk sommar. I och med det också en bra uppbyggnad inför sommaren 2025 när vi som förbund firar 70 år med ett stort klassiskt "Sommarläger" i Skövde. Det ser jag fram emot.

Blue Skies and White Slopes

Jocke Berlin ordförande@sff.se, 0704-82 18 84

SFF profilkläder

Varför inte unna dig en sen julklapp eller fyll på garderoben inför kommande säsong? Funktionströjorna är perfekta för vinterns tunnel- eller gymträning. Mössorna är supersköna och passar i alla väder. Marknadsföring av vår sport är extra viktig nu när vi behöver få in nya hoppare i sporten. Hjälptill att synas!

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbäständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Tröja
200:-
inkl porto

Profilmössa

Märke: New Wave

Beskrivning: Clique Saco

Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Mössa
150:-
inkl porto

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100% bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Keps
150:-
inkl porto

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

Buff
100:-
inkl porto

SFF-pin

Pin
50:-
inkl porto

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

-Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid. Leverans sker via post.

Ordförandekonferensen 2023

Kritiskt läge – medlemstappet måste stoppas!

Foto: Penny Robertson-Pearce

Årets ordförandekonferens i Karlsborg präglades av en frågeställning: hur får vi fallskärmssverige att växa? Eller i alla fall stabilisera det kraftiga medlemstappet. "Huset brinner", säger Jocke Berlin, ordförande i SFF.

Text: Anna Oscarson/Penny Robertson-Pearce

För den som varit på ett antal förbundskonferenser tidigare känns temat igen. Det är något som varit återkommande från år till år, att vi behöver bli fler fallskärmshoppare i Sverige. Skillnaden från tidigare är att det nu börjar bli kritiskt. Vi har inte varit så här få förnyade fallskärmshoppare i Sverige i modern tid.

"Om trenden fortsätter och vi inte löser detta kommer vi inte att kunna hoppa fallskärm i Sverige om några år", säger Joakim Berlin.

Höja flygsäkerheten

Sebastian Sprill, miljöansvarig i Svenska Fallskärmsförbundets styrelse, presenterade ett förslag som kallas SFF klimatfond. Klubbar kommer att kunna ansöka om ekonomiskt medel upp till max 50 procent för till exempel installation av solceller, laddstolpar, med mera.

För några år sedan, med anledning av flygolyckorna i Umeå respektive Örebro, tilldelades SFF 445 000 kronor av Transportstyrelsen för att genomföra flygsäkerhetshöjande åtgärder. Av olika anledningar har dessa pengar ännu inte använts. Sebastian har tagit fram några förslag som han presenterade för ordförandena. Det som föreslås är att pengarna bland annat ska användas till träning av piloter i formationsflygning inför SFF 70 år, en konferens för samtliga svenska piloter som flyger hoppare samt en teoretisk och praktisk utbildning där piloterna lär sig att undvika onormala flyglägen.

SFF-app och billigare licensvariant

En annan idé som styrelsen diskuterat presenterades. Det är att ta fram en SFF-app där rapportering, incidentstatistik, licenshantering och

kanske även dive-pools (beskrivning av olika formationer som inspiration till hopp) finns.

Att ta fram en sådan app kostar en hel del och frågan är om det är motiverat att lägga SFF:s begränsade medel på detta. Ordförandena var överens om att Sebastian skulle titta vidare på frågan för att se om det skulle vara genomförbart.

Ytterligare ett förslag som styrelsen diskuterat är ursprungligen en idé från Jocke Berlin. Det går ut på att erbjuda hoppare som gör få hopp, en billigare förnyelse- och klubbavgift.

"Vi har några medlemmar som vi annars riskerar att tappa. De kanske har fått barn eller liknande och räknar med att enbart göra några få hopp. När det kostar 4 000 kronor att förnya väljer de kanske att inte göra det, och sedan är tröskeln för hög att komma tillbaka nästa år", säger Sebastian.

Frågan kommer att diskuteras vidare i styrelsen. Risker är att det ger ett stort ekonomiskt tapp, men samtidigt kan det göra att vi behåller hoppare som annars riskerar att vara förlorade.

Behåller fyra av fem elever

Under punkten tillväxt presenterade Sebastian det gångna året och hur det har gått med Skydive Skånes verksamhetsansats. Även om året har varit tufft på grund av olika anledningar är de nöjda utifrån förutsättningarna.

"Vi har boostat i gång positiv energi och har nolltolerans mot dåligt beteende. 80 procent av våra elever har stannat och det är tack vare My (Sprill) och Angelica (Salevik)."

Patrik Wallberg presenterar FKCG:s upplägg inför 2024.

Foto: Anna Oscarson

Han förklarar att de i princip alltid är på fältet och att det gör att eleverna alltid vet vem de kan vända sig till.

Nästa goda exempel på agendan var Patrik Wallberg och Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg. Inför kommande säsong har de styrt upp verksamheten med många event och planer på en ny klubbstuga. Patrik och Henrik Bjerkeryd är nya krafter som ska driva Skydive Sweden nästa år.

I år gick det dock trögt att fylla elevkurserna i början av säsongen, men när de sänkte priset rejält fick de 40 nya elever på kort tid.

Fullspäckad kalender i Vårgårda

Några av de inplanerade evenemangen under kommande säsong är speciella helger för A-certare där de får flyga själva med en coach. Det kommer också att vara liknande upplägg inom friflygning, men där har de satt en 100-hoppgräns.

Det kommer att bli ett FS-läger liknande Stockholmsklubbens Basic camp och de två första helgerna kommer alla medlemmar erbjudas gratis årsförsta för att få fler att komma i gång tidigt på säsongen.

Klubbens nya ordförande, Anniken Svaberg, förklarar att de vill göra ett händelserikt år där de

Foto: Anna Oscarson

Amos Hedberg, ordförande i SUFK, är entusiastisk inför framtida utbildningsformer.

Utbildningsplattform för fallskärmshoppning från Sundsvall

Amos Hedberg, ordförande i Sundsvalls Fallskärmsklubb, berättade om en utbildningsplattform som de tagit fram på klubben. "Vi har inte kunnat hoppa så mycket, eftersom vi inte har något flygplan, så därför har vi haft tid att göra andra saker. En sak som vi har gjort är att vi har tagit fram en utbildningsplattform." Han visade upp resultatet för ordförandena på konferensen. Det är en app där olika delar av utbildningen kan genomföras digitalt. Deras tanke är att detta kan göra utbildningen mer lättillgänglig.

Jocke Berlin och konferensens samlade deltagare ansåg att förslaget ser väldigt intressant ut och det finns planer på att se om detta är något som kan bli verklighet för hela fallskärmssverige. Ett arbete pågår med att se över utbildningsboken "Hoppa fallskärm". Johanna Nihlén från Syd, som håller i det arbetet, kommer även bjudas in att delta i detta projekt.

planerar att fånga upp nya hoppare och få dem att stanna i sporten.

"Det är vanligt att många lämnar under vintern. Vi arrangerar därför till exempel tillfällen för tunnelflygning för att bygga upp skillsen. Vi har redan en full kurs på 20 elever till påsk. Det är också planerat en riktad kurs till tjejer och ungdomar under kurs 3", säger hon och fortsätter: "Det ska bli intressant att utvärdera vid årets slut".

Fem punkter togs fram

Under konferensen fick ordförandena som var på plats jobba i mindre grupper och försöka komma på olika sätt att få fallskärmssverige att växa. Sedan enades hela gruppen om fem punkter som ska genomföras.

- Till att börja med bestämdes att ordförandena ska ha ett digitalt möte en gång i månaden där olika samverkansfrågor kommer att diskuteras. Det kan till exempel vara utlåning av flygplan mellan klubbarna, kalottkurser, packkurser, marknadsföring och goda exempel.
- SFF kommer att införa en marknadsföringsfond där 150 000 kronor avsätts för att klubbarna ska kunna ansöka om pengar till marknadsföring som skapar tillväxt.
- Klubbarna har fått i uppgift att inventera sitt instruktörsbehov. De klubbar med störst instruktörsbrist kommer att kunna få ekono-

Linköpings Fallskärmsklubb har legat på ett stabilt medlemstal under många år, vad är hemligheten?

David Månsson, ordförande i Linköpings Fallskärmsklubb.

Foto: Anna Oscarson

David Månsson, ordförande i LFK

"Egentligen skulle vi vilja växa och vi jobbar hårt för att göra det. Det har vi inte lyckats med, men vi har heller inte minskat. Vi har mer kapacitet än vi använder när det gäller flygplan och piloter. Vi kan hoppa mer än vi gör från vår G8 Airvan. Vi ser att de som hoppar mest är A-certare och D-certare. Att få elever att bli klara är vi duktiga på, men det är svårt att få dem fortsätta att bli B- och C-certare.

Jag tycker om att titta på statistik och har räknat ut att en hoppare som mest fått göra 3,6 hopp i snitt under en hoppdag. Som minst har det legat på 2,2 hopp. Vi har funderat på hur de vanliga hopparna ska få hoppa mer och har styrt bort tandem från de dagar då många hoppare kommer ut.

Som vi ser det är inte problemet att få in elever i sporten utan att få dem att stanna. Jag tyckte det var intressant det som Patrik Wallberg sa på förra årets konferens att fallskärmssporten är den enda sporten där vi inte tränar. Jag tror det är viktigt att skapa en tydlig utvecklingsplan för hur man går från A- till D-cert. Där tror jag man kan vinna på att använda sig av gamification" (spelifiering på svenska, ett modernt begrepp där speldesign eller principer används inom områden där spel traditionellt inte används – reds.anm.)

misk stöttning från förbundet för att utbilda nya instruktörer. En plan finns för hur detta sedan ska arbetas av för den som gått utbildningen.

- Ordförandena enades om var att det ska tas fram planer ute i klubbarna på hur A-certarna ska stöttas i sin utveckling för att nå B-cert och sedan förhoppningsvis komma vidare i hoppkarriären.
- Den femte punkten är influerad av golfsporten. Den innebär ett erbjudande om att medlemmar som kommer sent på säsongen ska betala in medlemsavgiften och att den även gäller följande år. SFF ska titta på om detta även kan vara genomförbart i vårt förbund. ■

Foto: Anna Oscarson

På Granvik under middagen skedde avtackning av Sven Mörtberg, som i sin tur delade ut förtjänststecken från Flygsportförbundet för livräddande insatser i samband med olyckan i Vårgårda i somras. Fr. v. Leo Simonsson, Marcus Olofsson, Kristian Johansson och Robert Stafsjing. Danne Brobeck kunde inte ta emot sin medalj på plats.

CI-mötet

Sven Mörtberg höll i CI-mötet i Karlsborg som genomfördes parallellt med ordförandekonferensen. Inledningsvis gick han igenom de två allvarliga olyckor som inträffade under året, den ena i FKCG och den andra hos FK Dala. Genom att göra utredningar och kartlägga vad som hänt och varför, kan man utifrån det sammanfatta lärdomar från händelserna. Det skapar bättre förutsättningar att förebygga att det händer igen. Vid olyckan i Vårgårda var det framför allt fem personer på plats som gjorde ett rådigt ingripande, en livräddande insats. Sven framhöll vikten av regelbundna utbildningar i första hjälpen, samt att säkerställa att man har rätt utrustning i sjukvårdsväska. I det här fallet var det en avgörande faktor för hopparens liv.

I övrigt har det varit ett bättre år än i fjol, eftersom vi varit befriade från tragiska dödsolyckor. När det gäller skaderapporteringar ser det tyvärr ut som tidigare år. Allt för få rapporter kommer in, vilket därför skapar ett dåligt underlag för en rättvisande statistik. Med det underlag Sven fått in (68 röda rapporter) har det varit 20 skador, varav 14 varit lindriga och övriga har varit frakturer. Allt från mindre frakturer, till allvarliga och två multitrauman, vars olycksutredningar Sven presenterade. Av 48 reservdrag som rapporterats in till SFF var det i 54 procent av fallen snodd som var anledningen. Utöver de röda rapporterna är det av stor vikt att även de blå händeleregistreringarna kommer in. Med hjälp av dessa kan man se trender inom hoppningen som skulle kunna leda till allvarliga olyckor. Genom att rapportera in sådana händelser kan RI med hjälp av USK och landets chefsinstruktörer i de flesta fall belysa och utbilda bort farliga beteenden och förfaranden.

CI-mötet – Utbildnings- och Säkerhetskommittén informerar

Jesper Bergstrand och Fredrik Carlsson representerade USK på CI-mötet. Jesper informerade om den nya medicinska kommittén i SFF som består av flygläkare, psykolog och fysioterapeut. Deras fokus kommer att vara SFF:s befintliga medlemmar, när de till exempel behöver hjälp för att återgå till hoppningen efter en skada. Ansvar för läkarundersökningar och eventuella granskningar i tveksamma fall, kommer att läggas på den undersökande läkaren. Kravet på en godkänd läkarundersökning för att utbilda sig till fallskärmshoppare kvarstår, men SFF kommer inte att slösa på resurser för att utföra granskningar. Blanketten och framför allt

instruktionen till den undersökande läkaren, kommer att revideras och bli mer utförlig.

På gång i kommande uppdatering av SBF:en är en ny regel gällande kameramontage. Kameran ska vara så kallat "snagfree" eller losskopplingsbar, eller både och. CI har fortfarande uppgiften att godkänna kameramontaget.

Förbundsutbildningen för att bli hoppmästare kommer att utvecklas, så att den som blir HM även kan vara mer utbildande i frifall. Det kommer även satsas på att utbilda fler kalottinstruktörer, eftersom det finns ett stort behov ute i klubbarna. Den kalottutbildning som finns för alla hoppare, ska ses över och fortfarande vara i tre steg. Målet är att alla hoppare genomför de tre stegen, oavsett om man vill flyga HP-kalott, högfartslanda eller bara lära sig att flyga sin fallskärm bättre och säkrare.

Böckerna Hoppa fallskärm och Flyga Fallskärm ska ses över och den förstnämnda är redan under revidering, där även en större del av bildmaterialet ska bytas ut och bli mer modernt. Flygsporfförbundet går in och stöttar med ekonomiska medel, förutsatt att fler kvinnor kommer att vara representerade på bilderna.

Även licenskraven ska ses över. Övergången från elev till A-cert och vidare till B-cert ska innehålla fler delmål och utbildningskrav. Detta för att göra hoppningen efter elevkursen mer strukturerad. Om det finns en tydlig plan som hopparen ska genomgå, går det att ställa upp fler delmål på väg till högre certgrader, vilket ger mer meningsfull hoppning samtidigt som nya hoppare blir mer utbildade och säkrare.

Slutligen så ligger en digitalisering av skaderapportering högt upp på USK:s agenda kommande år. SFF behöver få till ett system där 100 procent av alla skador, incidenter och reservdrag rapporteras in. Det finns tankar och idéer även inom SFF styrelse hur detta ska gå till och förhoppningen är att arbetet med detta kan komma i gång under 2024.

CI-MÖTET

- Riksinstruktören informerar

Sven redogjorde för Transportstyrelsens (TS) delegationsavtal och en del förändringar som tillkommit. Trots de olyckor vår sport genomyrats av de senaste åren har TS stort förtroende för SFF och hur vi bedriver vår verksamhet. Det är ett viktigt samarbete och Sven har regelbunden kontakt med myndigheten. Några nyheter är att det från och med 2023 ställs krav på att SFF ska ha en utsedd flygchef, som även TS har godkänt. För närvarande är flygchefsrollen vakant men kommer att tillsättas inför nästa år. SFF:s flygchef ska godkänna de lokala flygcheferna, vilka i sin tur ska godkänna piloterna i de lokala fallskärmsklubbarna. En annan uppgift är att ansvara för att flygoperationerna inom fallskärmsverksamheten håller en hög säkerhetsnivå.

Under 2024 kommer TS i samarbete med SFF att göra en utredning kring säkerhetskultur. Detta görs med alla verksamheter under Transportstyrelsen. Utredningen kommer att göras med en enkät, samt genom intervjuer med medlemmar, och inledas under första kvartalet nästa år.

En annan nyhet i delegationsavtalet för 2023 är att SFF tagit över ansvaret från TS att utfärda giltigt behörighetsbevis för en uppvisningsledare i samband med uppvisning med fallskärm. På sikt kommer en central utbildning tas fram, där man kan utbilda sig till uppvisningsledare.

En annan viktig punkt som Sven tog upp under CI-mötet var regelefterlevnad. Ett tydligt exempel på en regel som finns i SBF:en, men som inte alltid efterlevs, är kraven för att behålla sin behörighet som AFF-instruktör. För instruktörer i mindre klubbar, kan det vara svårt att upprätthålla sin kompetens, där kravet är minst 30 AFF hopp, alternativt 15 AFF hopp och 50 vanliga FS-hopp under föregående säsong. Men det finns också en regel som beskriver hur man kan återfå sin kompetens när man inte kunnat uppfylla kraven. Sven uppmanar alla instruktörer att uppdatera sig om vad som gäller för förnyelse, samt vad som gäller för att bli "current" inför säsongstart.

INFORMATION OM SFF:S FÖRSÄKRING

Fritt fall för dig, inte för familjen och ekonomin

Söderberg & Partners skräddarsydd försäkringspaket, i samarbete med Svenska Fallskärmsförbundet, ger dig trygghet och ekonomiskt skydd. Oavsett om du är nybörjare eller erfaren hoppare, kan olyckor ske. Genom din licens är du försäkrad via Svenska Fallskärmsförbundet. Grundförsäkringen gäller vid all hoppning i Sverige och till viss del utomlands.

Viktig information för dig som tänkt hoppa utomlands!

I Sverige ger samhället ett visst ekonomiskt skydd om olyckan skulle inträffa. Tyvärr erbjuder detta skyddsnet liten eller ingen trygghet, i flera av våra grannländer. För att undvika risken att bli nekad möjligheten att hoppa eller att stå utan tillräckligt skydd, erbjuder vi dig möjligheten att utöka den kollektiva grundförsäkringen med både liv- och olycksfallsbelopp.

Nedan har vi sammanställt både grundförsäkringen och det valbara tillägget.

OMFATTNING	GRUNDFÖRSÄKRING	UTÖKAD OMFATTNING
Försäkringen gäller i:	Hela världen	-
Ansvar gentemot tredje person (alt. 1 500.000m Euro)	15 000 000 kr	-
Utgifter för läke-,tandskade- och resekostnader	1 000 000 kr	-
Anhörigs resa till svårt skadad eller avliden	15 000 kr	-
Ersättning för rehabiliteringskostnader	50 000 kr	-
Ersättning för krishantering vid svårt olycksfall	15 000 kr	-
Ersättning för tillhörigheter i samband med olycksfall	5 000 kr	-
Olycksfallsersättning vid dödsfall	25 000 kr	525 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet 5-50%	250 000 kr	750 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet >50%	500 000 kr	1 000 000 kr
Självrisk för tillhörigheter	750 kr	-

Kontakta oss så hjälper vi dig att se över och förbättra ditt skydd gruppforsakring@soderbergpartners.se 036-580 15 80

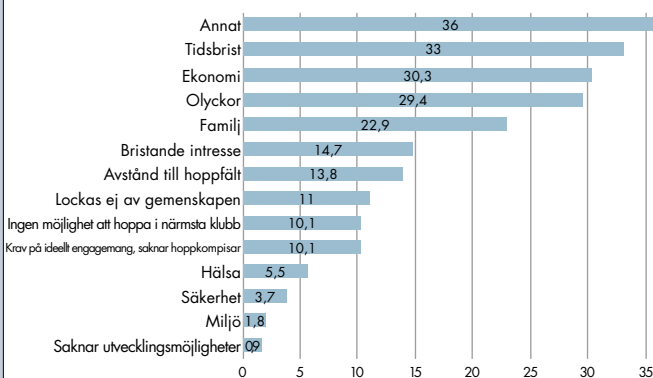
Medlemsenkäten

- en bra chans för medlemmar att bidra

Inför årets konferens hade PR-kommittén ett flertal möten. Kommittén består förutom av mig själv, av Anna Oscarson, Amos Hedberg och Solveig Klug. Tillsammans sammanställde vi en medlemsenkät som mejlades ut och offentliggjordes på SFF:s Facebooksida, ett par veckor innan konferensen i Karlsborg. SFF och kommittén är stolta och tacksamma för allt engagemang som medlemmar visat genom att besvara enkäten.

Text: Penny Robertson-Pearce

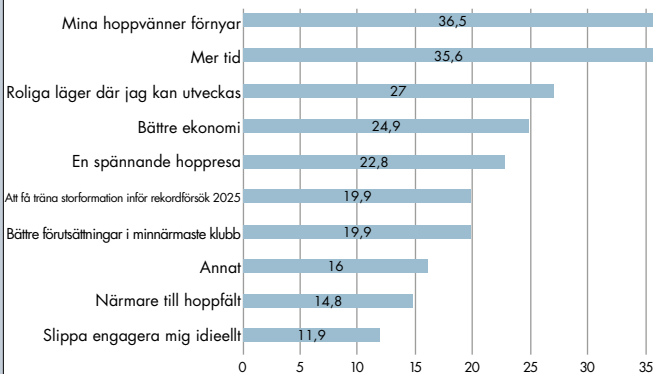
ANLEDNINGAR TILL ATT INTE FÖRNYA DE SENASTE ÅREN (%)

EXEMPEL PÅ ANDRA ANLEDNINGAR ÄN MÖJLIGA SVAR I ENKÄTEN:

- Svårt att hitta glädje i skojhoppning efter mångårigt tävlande på hög nivå
- Oklart kring klubbens framtid
- Saknar tydligt mål med hoppningen
- Kom aldrig igång riktigt efter sviterna av pandemin
- Felprioritering av klubbstyrelsen gällande verksamheten
- Andra livsförändringar, som byte av jobb, flytt, graviditet osv.
- Saknar fokus att värna och försöka behålla ALLA medlemmar. Elevfokuset tar ibland överhand och andra mindre erfarna hoppare glöms bort.

VAD SKULLE FÅ DIG ATT FÖRNYA IGEN (%)

ANDRA SKÄL TILL ATT VILJA FÖRNYA:

- Mer tävlingar
- Att klubben överlever
- Lägre kostnader, licens- medlems- och hoppavgifter
- Bättre stämning på klubben
- Gå kurser och utbildningar
- Få chans att hoppa från en Hercules
- Att som instruktör (AFF+T) inte behöva sätta upp sig på hela hoppdagar

Sammanfattningsvis visar sammanställningen av svaren dels det förväntade, dels annat som var viktigt att det kom fram. Vi fick in drygt 480 svar, vilket är en svarsfrekvens på över 30 procent. Vi bedömer att dessa 480 svar utgör ett tvärsnitt av alla hoppare i Sverige. Allt från erfarna hoppare som hoppat i många år till helt nybakade A-certare. En fördelning mellan olika åldersgrupper och kön är också i paritet med hur det ser ut statistiskt hos det totala antalet medlemmar.

Självklarheter och utstickare

Självklarheter som att det hoppats mindre på

grund av dåligt väder och brist på flygplan delar plats med mjuka värden, som också är en viktig anledning till att förnya och hoppa mer. En stor del av dem som svarat på enkäten anser att hoppvänner är den viktigaste anledningen till att vilja förnya och fortsätta hoppa. Gemenskap och hur man tas om hand i klubbarna är många gånger avgörande för om vi behåller medlemmar eller inte. Självklart önskar de som inte haft tillgång till hoppning på nära håll under året, att flygplansproblem ska lösa sig i hemmaklubbarna. Dåligt väder är också största anledningen till att de flesta gjort färre hopp än de önskat göra, hela

81 procent svarade så. Förutom dåligt väder, som stod för nästan 70 procent av skälen till varför, visade sig även tidsbrist vara en stor anledning.

Mest positivt är engagemanget hos de som svarat på enkäten. Det finns en stor vilja att dela med sig av egna konstruktiva, goda idéer och på sista frågan där man kunde komma med förslag på hur vi kan utveckla sporten och vända den nedåtgående medlemstrenden fick vi över 200 genomtänkta svar. Tack till hoppssveriges alla medlemmar. Nedan kan du se delar av sammanställningen med hjälp av tabeller och grafer. ■

Statistiken 2023

- Väder, flygplansbrist och medlemstapp, lägsta siffrorna för decenniet

Text: Penny Robertson-Pearce

Presentationen av årets statistik visar nedslående siffror, men är också en riktig väckarklocka för förbundets styrelse och alla klubbstyrelser som på konferensen representerades av sina ordföranden eller ställföreträdare. Det är dags för hoppssverige att inte bara släcka bränder, utan att även börja gasa i uppførsbacken. Tillväxt var årets tema och under konferensen sjöd det av kämparvilja och goda idéer. Låt oss göra hoppssverige stort igen och låt 2024 bli första steget till att åter ta oss framåt och uppåt.

Under 2023 har SFF haft 1090 medlemmar vilket är en minskning med drygt 10 procent jämfört med i fjol. Tillsammans gjorde vi 53 000 hopp fram till den 10 november. Av dessa hopp var

4780 tandemhopp och 2198 elevhopp. Den största anledningen till det låga antalet hopp är dåligt väder och brist på flygplan. Här kan du se diagram och grafer från årets sammanställning

av statistiken. Har du bra idéer och konstruktiva förslag för att öka antalet medlemmar och hopp, kontakta din klubb eller SFF. Let's make Swedish skydiving great again! ■

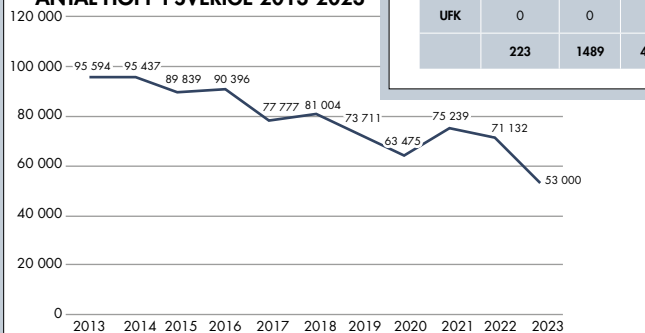

HOPPSTATISTIK ALLA KLUBBAR 2023

INGEN VERKSAMHET I: FGCC, GOF, HFSK, SUFK, ÖFK, ÖFSK

Klubb	Konventionell	AFF	SFU	Normal	Tandem	Tandempax	Video	Tävlig	Uppvisning	Helikopter	Ballong	Total
FHS	0	0	16	1758	213	213	123	0	0	0	0	2323
FKA	0	216	6	5449	1048	1048	675	0	2	16	8	8468
FKCG	0	0	232	3201	780	780	208	263	0	0	0	5464
FKD	211	10	0	1045	78	78	31	0	4	15	0	1474
LFK	0	0	232	1704	276	276	182	0	18	0	0	2688
NYFK	0	0	0	197	43	43	25	0	0	0	0	308
SF	10	979	0	12938	1116	1116	487	134	0	0	0	16780
SFK	0	180	0	5749	555	555	305	553	26	0	10	7933
SÖFK	2	0	0	16	25	25	0	0	0	0	0	68
SYD	0	104	0	5787	590	590	268	0	7	0	0	7346
UFK	0	0	0	35	55	55	0	0	0	3	0	148
Totalt	223	1489	486	37879	4780	4780	2304	950	57	34	18	53000

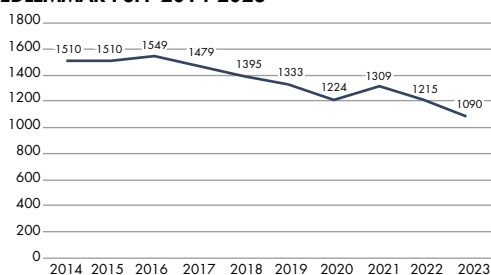
ANTAL HOPP I SVERIGE 2013-2023

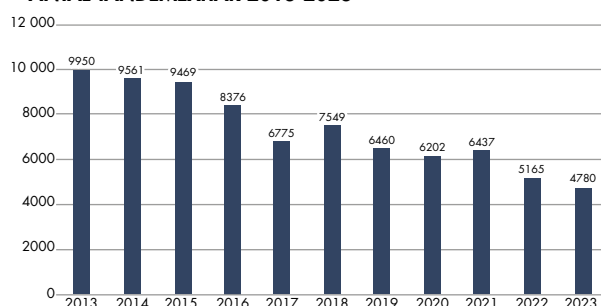
ANTAL HOPP I KLUBBARN 2019-2023

	FGCC	FHS	FKA	FKCG	FKD	GOF	HFSK	LFK	NYFK	SF	SFK	SUF K	SYD	SÖ FK	UFK	ÖF K	ÖF SK
2019	70	2787	10426	10936	2169	399	718	2656	1989	22788	5661	1523	7821	704	806	1658	611
2020	0	1539	12662	6311	1205	267	0	2414	2119	20547	3805	647	7764	749	1349	1415	365
2021	0	2215	15857	7091	2494	475	187	2054	1169	25279	3434	550	10120	994	1011	1500	250
2022	0	2690	12126	8814	1520	0	224	2567	666	24556	7563	345	8027	747	363	123	218
2023	0	2323	8468	5464	1474	0	0	2688	308	16780	7933	0	7346	68	148	0	0

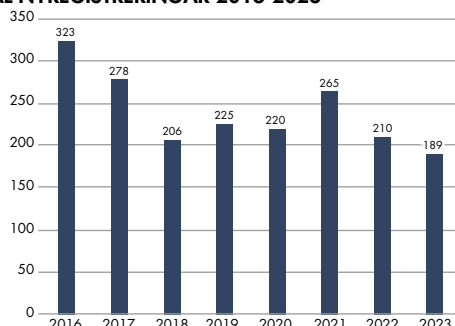
MEDLEMMAR I SFF 2014-2023

ANTAL TANDEMEXITAR 2013-2023

ANTAL NYREGISTRERINGAR 2016-2023

Redaktionen grillar – Stefan Nilsson

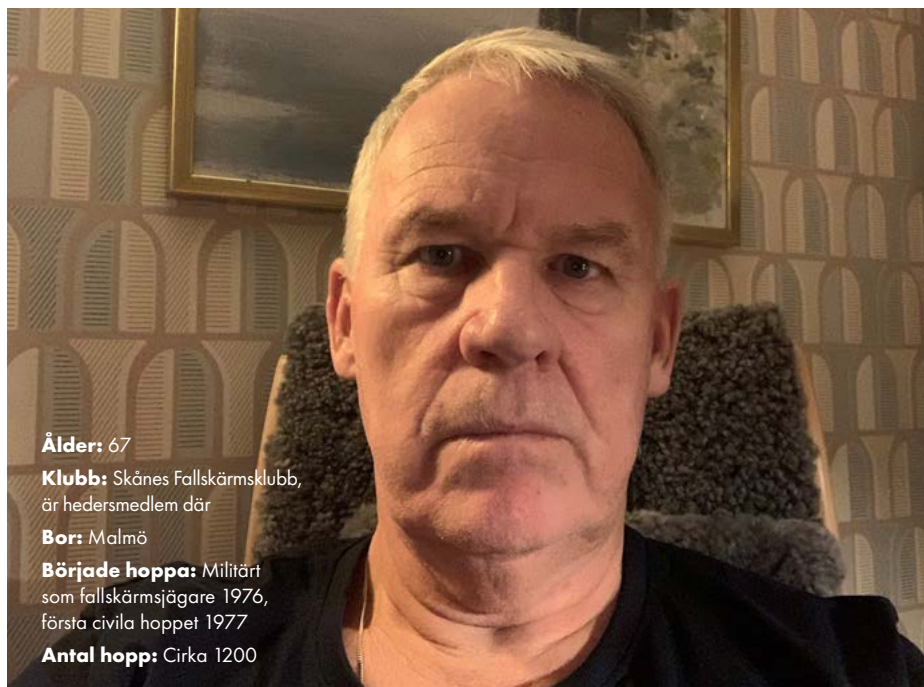

Foto: Privat arkiv

turera och planera, speciellt om det gäller att ha många bollar i luften. Jag är bra på att prioritera.

Vilken är din sämsta egenskap?

Jag har ett stort kontrollbehov och har svårt att släppa ifrån mig uppgifter.

Vad hade du för drömyrke när du var liten, och vad jobbar du med i dag?

Jag visste tidigt att jag ville syssla med något tekniskt, men drömde inte om något speciellt yrke. Det var slumpen som avgjorde efter att jag gått fyraårigt tekniskt gymnasium. I dag är jag pensionär och dessförinnan har jag varit elektriker och säljare. Jag har drivit företag inom industriinstallationer och byggnationer av elektriska kopplingsutrustningar.

Vilket är ditt värsta resminne?

Jag har varit runt ute i världen på olika jobbuppdrag och det hände en del konstigt emellanåt... men jag kommer inte på något speciellt.

Vad är det farligaste du har gjort?

Jag kommer inte på något speciellt där heller, men inte att hoppa fallskärm i alla fall...

Vilket är ditt favoritplagg?

Shorts. Det är skönt att kunna slänga av sig alla varma kläder framåt våren.

Vad är du mest stolt över?

Det är allt jag lyckats åstadkomma yrkesmässigt, på fritiden och min familj.

Näm en bra bok du läst på sista tiden!

Vilseledaren av Viveca Sten.

Vilket är ditt allra bästa hoppminne?

Det är när Skåneklubben satte svenskt formationsrekord 1989, en 24-manna, om jag minns rätt. Det var med enbart hoppare från hemmaklubben.

Favoritfilm genom tiderna?

Gökboet och om jag får nämna en svensk film också så är det Den enfaldige mördaren.

Hur ser ditt liv ut om tio år?

Jag hoppas att jag får vara frisk och leva som jag gör i dag. ■

Ålder: 67

Klubb: Skånes Fallskärmsklubb, är hedersmedlem där

Bor: Malmö

Började hoppa: Militärt som fallskärmsjägare 1976, första civila hoppet 1977

Antal hopp: Cirka 1200

Han sitter på en roll som inte märks så mycket utåt, men det är en av de viktigaste rollerna inom förbundet. Redaktionen grillar Stefan Nilsson, Svenska Fallskärmsförbundets kassör.

Beskriv dig själv med tre ord:

Plikttrogen, lugn, strukturerad

Hur länge har du varit kassör i SFF?

Sedan 2008. Andra uppdrag som jag haft på hemmaklubben är som ordförande i 27 år och ledamot i klubbstyrelsen mellan 1980 och 2012.

Vad har du för fritidsintressen utöver hoppningen?

Jag har hund, hus och trädgård, är ute i naturen och är allmänt sportintresserad. Jag missade såklart inte guldmatchen mellan Malmö och Elfsborg i Allsvenskan, där Malmö kammade hem guld.

Berätta om något otippat som du kan!

Jag kommer faktiskt inte på något speciellt, men jag tycker att det är roligt att laga mat. En favoriträtt är kokt hälleflundra.

Vilka egenskaper uppskattar du hos andra?

Ärlighet, att man inte är falsk. Vilket är ditt bästa barndomsminne? Det var när min mor serverade favoritmaten hälleflundra och så önskade jag mig alltid marängsviss på födelsedagarna.

Vilket är ditt sämsta beslut någonsin?

Jag kommer inte på något specifikt, men det har ju hänt att jag exempelvis fixat med huset och tänkt att det kommer att gå åt skogen, men så har jag gjort det ändå – och så har det gått åt skogen.

Vilken är din favoritmaträtt?

Där är vi tillbaka till hälleflundra.

Vad gör dig riktigt arg och upprörd?

När folk betar sig dumt och illa.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

Just nu har jag inga mål. Just nu hoppar jag inte. Senast jag hoppade var 2015. Det var från Hercules på förbundets 60-årsjubileum. Men jag har kvar riggen och håller dörren öppen. Jag har inte slutat hoppa, men gör så att säga ett övningsuppehåll.

Vad är det bästa med hoppningen?

Det är kamratskapet under och efter hoppningen. ?

Vad är du riktigt bra på?

Allt möjligt. Jag har lett företag, jag är bra på att struk-

ANDERS BROUZELL

Ålder: 48 år

Hoppat i: 32 år

Antal hopp: 5300 hopp

Familj: Fru Pernilla och två vuxna söner

Bor: I Stockholm och i hus i Jämtland

Det här vet ingen om mig: Jag lagar hellre saker än köper nytt, allt från motorsågar till värmepumpar

NYFIKEN PÅ Anders Brouzell

Text: Penny Robertson-Pearce

Anders Brouzell, med imponerande 32 år i sporten, har filmat ett stort antal FS4-lag genom åren och är åter landslagsaktuell med sitt lag Echochamber Oceanside. Efter alla år som kameraman, internationellt och nationellt, tycker Anders fortfarande att det är lika roligt. "Jag slutar nog fan aldrig!" säger han med ett skratt. Och poängterar att tävlandet har varit livsnerven i hans hoppning i alla år. "Önskar att fler inser hur roligt och givande det är med tävling", säger Anders.

Anders är den överlägset mest erfarna och skickliga kameraflygaren i Sverige. Här är Anders!

Foto: Privat arkiv

Echochamber på VM i Eloy, Arizona 2022.

Foto: Privat arkiv

Anders med tjejlaget 4Pleasure efter bronset i Portugal 2002.

Foto: Laura Hampton

Skoghoppning från DC.3 med vännen Ulf Liljenbäck.

Anders är uppe i sin stuga i Jämtland och deltar i den årliga höstjakten när vi får till intervju på telefon. Efter några kortare inledningsfraser kommer vi osökt in på tävling. Jag hör hur Anders verkligen brinner för tävlandet och hur stor hans önskan är att tävlandet i Sverige ska öka igen. "Tävling bidrar till utveckling, och sporrar till mer hoppning", Anders poängterar att just laghoppning ger så otroligt mycket gemenskap och det är fantastiskt att sätta upp gemensamma mål tillsammans med sina hoppvänner och få sträva efter att nå dem tillsammans. Men hoppningen är givetvis så mycket mer än bara tävling menar han och fortsätter: "För mig som hållit på så länge kan jag ärligt säga att de flesta av mina bästa vänner, inklusive min fru Pernilla, har jag fått tack vare hoppningen."

Fallskärmskurs i tidig ålder

Vem är då Anders undrar jag. Anders är upp vuxen på Frösön i Östersund där han ända sedan ung ålder delade sitt jaktintresse med pappa Mats. Han och hans yngre bror Per växte upp med närhet till jämtländska fjällen. Det blev både en hel del tävlande i utförsäkring som junior, men framför allt i cykling på nationell nivå. "Jag var väldigt sportsligt aktiv under hela

juniortiden", berättar Anders. Flygintresset kom också tidigt och efter en praktikplats på Jämtlands Flyg i gymnasiet var planen att Anders och hans kompis skulle ta segelflygcertifikat. "Men det blev ändrade planer", skrattar Anders. "I stället anmälde vi oss till en fallskärmskurs i Östersunds Fallskärmsklubb, och på den vägen är det." Då var Anders 16 år och sedan dess har han hoppat utan uppehåll. Först blev det ett antal år i Östersundsklubben, och 22 år gammal, efter värnplikten, bar det av till Stockholm för studier på Tekniska högskolan, KTH. Han studerade datateknik i fyra år och mitt i studierna bestämde han sig för ett sabbatsår. "Jag hade redan innan funderat på att anmäla mig till FN-tjänst och då var det dags", berättar Anders. Det blev en kortare tjänstgöring i Makedonien och sedan hem till Sverige igen för att slutföra studierna.

Allt var inte bättre förr

Anders var medlem i Fallskärmsklubben Aros i några år där han var aktiv instruktör. Han tävlade en del i Precision och filmade FS4 på bland annat Svenska Cupen, som fram till 2014 var en serie med tävlingar som hölls i Sverige varje säsong. Anders första Svenska Mästerskap som kameraman var 1995 när han filmade laget L'escargot. "Det var 25 lag som slogs om guldmedaljerna i den öppna klassen och vi kom näst sist", berättar Anders nostalgiskt och återkommer till temat tävling och förklarar: "Allt var såklart inte bättre förr, men det var ju väldigt roligt när det fanns så många tävlande lag, jämfört med idag. Annars är vi ju så mycket bättre hoppare nu för tiden, särskilt då vi har goda möjligheter att träna i tunnel numera."

Foto: Ulf Liljenbäck

Anders på sin vanliga position närmast dörren, redo för utklättring.

Foto: Ulf Liljenbäck

Landning i gryningen efter magiskt ballonghopp.

Anders redo ute på kamerasteget före exit.

Foto: monterad Gopro

Minnesvärt hopp en tidig morgon i Västerås.

Foto: Anders Brouzell

Efter studierna blev Anders kvar i Stockholm, där han bott sedan dess. De senaste fyra åren har han jobbat som chef för IT-infrastrukturen på den statliga myndigheten Riksgälden. "Innan dess har jag jobbat på bland annat Ericsson och andra myndigheter inom IT som utvecklare, driftsansvarig och som chef"

Så småningom blev Anders medlem i Stockholms Fallskärmsklubb och höll först till på Fri-fallsskolan i Tullinge ett par år, där han filmade både tandem och tjejlaget 4Pleasure.

Anders berättar: "Det var roliga år med att filma tjejlaget och de var väldigt framgångsrika. 1998 var det den inofficiella världscupen i Portugal där vi vann guld." I laget ingick under den här tiden hans nuvarande fru Pernilla, som var kvar i laget i perioder fram till 2002 och avslutade sin hoppkarriär med laget på Världscupen i Empuria-brava 2002. De påföljande åren blev det giftermål och så småningom kom två söner till världen.

Varit 21 år i Gryttjom

Det blev några lugnare år med hoppningen när barnen var små, men därefter började Anders hoppa desto mer. Han har varit trogen stockholmklubben och i år blev det den 21:a säsongen i Gryttjom.

"Jag har mest filmat genom åren, men även deltagit på tävlingar framför kameran i till exempel tiomanna speedformation och en del FS-täv-

lingar i början på min hoppkarriär." Anders berättar att han alltid tyckt mycket om att flyga fallskärm och han har tränat en del Canopy Piloting. "Det blev en enda tävling i CP och då åkte jag på en internationell tävling i Dubai. Det var en väldigt välorganiserad och påkostad tävling med hela fem svenskar som tävlade."

När jag ber Anders räkna upp alla FS4-lag som han filmat får han tänka efter en stund. Förutom tjejlaget 4Pleasure och nuvarande landslaget Echochamber, har det också varit Velox, Tea Bags, Delta, En påse skridskor, The Chimney Pot Gryttjom, Sthlm RW5, Pro Team, Eclipse, De Land Norgies. "Det var lite speciellt att filma det norska landslaget", säger Anders och fortsätter: "Jag hoppade in extra och filmade dem på en omgång av Svenska Cupen. Jag var bara 23 år och det var hedrande och härligt nervöst att få filma det norska laget, som på den tiden var ett av de tre bästa FS4-lagen i världen."

Med sedan starten i Echochamber

Anders nuvarande lag är Echochamber Ocean-side som bildades 2016 och som först var tänkt som ett tunnslag, därav namnet. De tog silver på det första svenska mästerskapet i vindtunnel samma år, slagna av laget Gryttjom Volo. Efter det har laget bärgat hem alla SM-guld både inomhus och utomhus, och nästa år inleds det sjunde året som landslag. "Vi hade uppehåll som landslag utomhus förra året på grund av skador

ECHOCHAMBER, TÄVLINGAR UTMOMHUS DÄR ANDERS INGÅTT I LAGET SOM KAMERAMAN

2017	SM-guld, kvalade som landslag
2018	SM-guld, VM Australien
2019	SM-guld, Världscupen och EM Eloy, Arizona
2020	SM-guld, VM, Tanay, Ryssland inställt på grund av Covid
2021	SM-guld, Inget deltagande på VM
2022	SM-guld, Världscupen och EM Eloy, Arizona

PETER "TÖRNA" TÖRNESTAM

Anders är en Yes!-man.

Det spelar ingen roll vad det är: Vem har en extra höjdmätare att låna ut? Vill ni hänga med och kolla DiLeva sjunga Bowie? Jag måste ringa till jobbet, kan du hjälpa till att stänga min rigg? Ska vi knalla upp för fjället och få ett fint åk till, även fast liften är stängd? Kan någon hjälpa till att flytta på 15 stenbumlingar från sommartorpets tomt?

Japp! Det kan, vill och gör Anders. Alltid på! Och nära till skratt och bus samtidigt som han dessutom kan en massa nyttigt.

Anders har hoppat kamera så länge jag minns, troligen en av världens mest erfarna tävlingsfotografer i FS. Dessutom är han även skitbra framför kameran och en stjärna under kalott också. En av pionjärerna när vi började tävla i Canopy Piloting. Nu är jag lyckligt lottad att hoppa tiomanna med honom.

Anders är en "teampayer". Klagar (typ) aldrig. Han får grejer gjort. Lagar gräsklipparen efter att råkat ha sönder den. Klär hela huset med en bild på Pernilla inför hennes födelsedag. Anders är en av de kompisar jag tankar positiv energi från. Och förhoppningsvis vice versa.

MATTIAS NORD

Alla människor behöver en Anders. Anders ger sig in i allt jag sett honom göra, med en skön självklarhet och klarsynhet. När vi försöker förflytta gränsen för vad vi kan göra som ett lag är det en ynnest att han någon så stark och pålitlig med på resan. När Anders har sagt något, blir det alltid gjort. Allt detta, blandat med en stor portion humor, ger en man av det bästa virket =) När jag blir stor skall jag bli som Anders.

i laget, men nu är vi tillbaka", berättar Anders. I laget ingår förutom honom själv, Ulf Liljenbäck, Rikard Rodensjö och Johan "Smögen" Edvall som alla varit med sedan starten. Martin Bäcklin tävlade med laget initialt och är nu åter till-

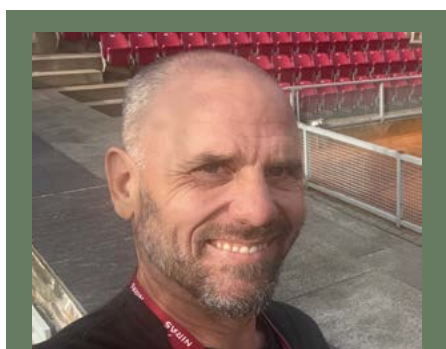
Foto: Anders Brouzell

Ett minnesvärt skojhopp över Gärdet i hemstaden Stockholm.

Foto: Anders Brouzell

Kallt shortshopp veckan före VM i Australien 2018.

ULF LJLJENBÄCK

Alla borde ha en Anders i sitt liv, både till vardags och när det bränner till. Anders har gjort 1 257 hopp i Gryttjöm, jag har varit med på 1 083 av dem. Vi har alltså tillbringat massor med tid tillsammans, inte bara i Gryttjöm utan även runt om i Sverige och i världen på träning och tävling. Förutom att vara en riktigt skicklig fallskärmshoppare är Anders en otroligt bra person som alltid ställer upp när någon behöver hjälp. Klok som fan och en riktig "doer". Som den gången i sensomras när han lånade stugan i Gryttjöm. Självklart klippte han gräset som tack, och när bensinen tog slut med 1/3-del kvar åkte han och köpte soppa. När handtaget sedan gick av spjälkade han ihop det, klippte färdigt, tog med sig handtaget hem, svetsade ihop det, målade och levererade på plats kommande helg. Han klipper sedan hela gräsmattan en gång till för att kolla så allt funkar. Det är Anders det!

baka under inomhussäsongen. "Mattias Nord har alltid varit vår coach och sedan 2018 ingår han även i laget. Ann-Marie Jarzebowski gick in som lagmedlem under 2021–2022 när Smögen hade skadeuppehåll." På frågan hur planen ser ut framöver för Echochamber säger Anders: "Vi åker på belgiska mästerskapen i slutet på november. En tunneltävling där jag mest agerar "cheerleader", och nästa år satsar vi vidare med träning och tävling, med sikte på mästerskapen."

Bästa tävlingsminnet

"Det allra bästa tävlingsminnet är från VM i Australien 2018", säger Anders när jag frågar om det är någon tävling som sticker ut från alla år. "Det var en fantastisk tävling och vi slog två svenska rekord som står sig ännu, där främst 48 poäng på en enskild runda blir väldigt svårslaget!" säger

Anders entusiastiskt, och jag får hålla med om att det verkligen är imponerande. Snittpoängen på samma VM för alla rundorna var 20,5, vilket också är ett svenskt rekord, och Echochambers bästa snitt på tävling än idag.

I samband med detta minnesvärda VM i Australien berättar Anders att han även har ett av de bästa hoppminnena i livet. "Inför tävlingarna gästade vi ett annat hoppfält på sydkusten där vi ville föreviga ett skojhopp – genom att hoppa i shorts och T-shirt med stranden och havet som bakgrund." Anders skrattar när han tänker tillbaka. "Vi fick 5500 meter och det var svinkallt! Inte bara på höjd, utan även på marken där det var bara åtta grader. Men vi ville så gärna få en snygg bild och film på vårt "somriga" hopp."

Det finns många fina hopp att minnas för Anders och ett ballonghopp, en tidig gryning i Västerås, står också högt på listan. Förutom träning och tävlingssatsning försöker Anders skojhoppa lite mer nu för tiden. "I år ställde jag till exempel upp och filmade det nya rokielaget Eclipse från SF, vilket är ett roligt sätt att få ge tillbaka och hjälpa nya lag som vill tävla." Att ingå i Stockholmslaget All stars i tiomanna speedformation är också skojhoppning för Anders. "Det är så härlig gemenskap och i år vann vi SM i Göteborg."

Flygning som hobby

Anders utökade sina aktiviteter i luften genom att ta flygcert för 1,5 år sedan. Han berättar: "Jag har flugit cirka 100 timmar fram tills nu och jag brukar hålla till på ett flygfält i Kungsängen, där jag flyger en så kallad Dynamic ultralätt, vilket är en väldigt liten flygmaskin." Förutom den nya hobbyn flygning blir det en hel del utförsåkning för Anders som har stuga i Jämtland med närhet till Åre. "Jag är ju uppvuxen med utförsåkning och förutom i Åre åker jag gärna till Alperna och Japan, som är ett fantastiskt land för både skidåkning och annat."

Det börjar bli dags att runda av och jag frågar Anders, som lyckats hålla sig ganska skadefri under alla år, vad som är det läskigaste han har varit med om i hoppssammanhang.

"Värsta grejen jag varit med om var att jag inför landning hookade in i en bogserlina, som skulle dra upp en skärmflygare, på cirka 50 meters höjd. Jag hade verkligen jättetur!", säger Anders. "Linan skar in över min mage och jag landade i ett dike i nedförbacke. Jag hade ett stort brännmärke över magen, och även delar av basremmar och cutt-handtag hade bränts av." Anders hade ånglavakt och kunde hoppa redan dagen efter. "Jag gick snabbt ned på full broms, när jag förstod vad som hänt, och både den som skötte bogserlinan och skärmflygaren cuttade loss. Det gjorde att linan löpte mer fritt och bidrog till att jag kunde genomföra landningen så bra som det ändå gick. Jag vågar heller inte tänka på vad som hänt om linan hamnat högre upp vid halsen, eller på bärlinorna."

Jakten kallar

Jag låter Anders återgå till sin andra hobby, som han denna gång åkt upp till stugan i Jämtland för att utöva. Så på den sista frågan om vad Anders skulle önska för att hoppssverige ska få ny fart framåt igen säger han: "Echochamber har bollat idéer med SFF, och vi vill hjälpa till att stötta och hjälpa nya lag som vill börja tävla. Jag tror att tävling är ett nyckelord för att få hoppare att stanna i sporten. Det är verkligen roligt och meningsfullt att träna för att tävla. Om fler börjar tävla, och klubbarna ordnar fler klubbtävlingar, kommer förhoppningsvis tävlandet ta fart igen."

Vi säger hej då och när vi avslutat samtalet så hänger orden kvar i luften. Jag tror själv det ligger mycket i det som Anders säger. Hans uttryck i början av intervjun: "Jag slutar nog fan aldrig hoppa!" verkar ju stämma och Anders och hans lagkompisar, som alltid tävlat, har ju hoppat hur länge som helst. ■

Fyra Frågor

Text: Solveig Klug

1. Varför har du valt att bli hoppledare?
2. Vad är det roligaste med uppgiften och vad är den största utmaningen?
3. Vad är det mest udda du varit med om?
4. Vad är det svåraste du varit med om?

Utan hoppledare blir det ingen hoppning. Vi frågar tre hoppledare om deras val att bli hoppledare.

Foto: Privat arkiv

Anna Knutsson

FKCG, hoppledare sedan 2018

1. För att jag vill ställa upp för klubben och mina klubbkamrater, utan HL, ingen hoppning, så enkelt är det.
2. Roligast är ju helt klart när det är kanonväder, perfekta vindar och fullt med folk och lifterna bara rullar på, då är stämningen på topp bland alla. Största utmaningen är väl vädret i det här landet. Är det totalt skitväder så är det lätt att fatta beslut, svårare när det ligger så där på gränsen med moln eller vind. Sedan är det ju aldrig roligt att ha elever som väntat i flera dagar på snälla vindar. När de väl fått klartecken att äntligen få hoppa, står där påklädda, briefade och är supertaggade så har vinden ökat igen. Och det är bara att stoppa all elevhoppning. Detta är ju inget svårt beslut att ta men väldigt tråkigt.
3. Min allra första dag då jag stod HL. En hoppare hoppade med rök. En timme senare kommer det en ambulans sakta inrullande på parkeringen och frågar var det störtaade planet är. Jag ser nog mest ut som en fågelholk för planet står för ilastning och ska strax lyfta igen. Tydligt hade någon som kört förbi på E20 sett röken från hopparen och ringt 112 om att de sett ett rykande plan störta.
4. Nu hoppas jag att jag inte jinxar något här, men jag har haft tur vad det gäller skador och olyckor när jag stått HL, om jag minns rätt var det en snubbe som stukade två fingrar en gång, inget värre än så, och jag hoppas att det kommer förbli så.

Foto: Privat arkiv

Magnus Svensson

Smålands Fallskärmsklubb, hoppledare sedan 1993

1. Jag började hoppa 1991 och det var ganska ont om hoppledare, så det handlade främst om att få hoppverksamheten att fungera, att dra sitt strå till stacken.
2. Det är att få verksamheten att flyta och snurra på. Det är roligt när det händer mycket. Det är inte lika stort tryck på en liten klubb som vår i Småland. Här kan utmaningen vara att ha två flygplan igång. Det kan också vara svårt vid tillfällen då halva klubben är och hoppar på andra fält och det då saknas både hoppare och hoppledare.
3. Det händer inte så ofta, det kan vara när alla hoppare landar ute och man får åka runt och leta efter dem. Vi är noga med att spotta eftersom det finns få utlandningsmöjligheter här.
4. Jag är som tur är förskonad från svåra allvarigare olyckor. En gång för många år sedan skulle vi göra uppvisningshopp på Väringsvallen i Växjö i samband med invigningen av SM i friidrott. Av någon anledning blev det dålig tajming och tävlingarna hade redan börjat när första hopparen var på väg att landa – och hörde en duns. De hade börjat med spjutkastningen. Som tur var hann man stoppa spjutkastningen innan nästa hoppare skulle landa.

Foto: Privat arkiv

Gunlög Edgren

Stockholms Fallskärmsklubb, hoppledare minns inte sedan när

1. När jag började hoppa hade jag ingen direkt plan eller några mål och hade väl egentligen inte alls tänkt på att jag skulle ha en massa bokstäver (HM, HL, KL, T, TU, AFF) på mitt cert eller ett antal 1000 hopp någon gång. Det var helt enkelt någon som sa till mig att jag borde bli hoppmästare, sedan HL och så vidare.
2. Jag älskar när det är svåra förhållanden, till exempel när det blåser från sydväst och långt bort ser den där punkten där en lucka kommer. Du lastar när det regnar, men faller när det blåa hålet kommer. Det känns bra när hopparna har förtroende för mig. Helst ska det också vara många flygplan att hålla reda på, det ska gärna vara lite krångligt. Den största utmaningen är ibland när folk inte visar respekt för hoppledaren, oavsett egna erfarenheter, de som tror att de vet bäst, berömd coach eller inte.
3. Det var när jag var hoppledare på den stora Vectorfestivalen i Gryttjom 2022. Vi hade fyra plan och gjorde 1000 hopp per dag under fem dagar och vi hade både fullmåne och norrsken, det var helt fantastiskt.
4. Jag är förskonad från svåra olyckor, peppar, peppar. Det svåraste är att folk ibland har svårt att förstå hoppledarens beslut och att det är hoppledaren som bestämmer på marken. Ibland ser jag folk köra över nyare hoppledare, då säger jag till hen att komma och bolla sina tankar med mig.

CYPRES
service
excellent

Foto: Mikael Kihlman

Kwansta Kwattro - Johan Svensson, Jesper Forsman, Henrik Runbjörk och Adrian Cederholm.

SM i Vindtunnel

Text: Pixine Lyckner

Den 14 oktober gick SM i vindtunnel av stapeln på Bodyflight i Bromma. Det tävlades utöver SM i FS4 och VFS även i öppen klass i Dynamic Solo Speed. De tävlande vittnar om en välorganiserad tävling, men det hade gärna fått vara mer publik. Och ännu fler tävlande.

Men visst har sporten fått ett litet uppsving i tävlandet senaste året. Styrelsen med Jocke Berlin i täten, har nogsamt uppmanat klubbarna att satsa på tävling och nya lag poppar upp lite här och var. Både SM inomhus och utomhus såg tävlande rookielag i FS4 för första gången på flera år och i Bodyflights tunnel i Göteborg tränas det flitigt i FS4 med Patrik Wallberg från FKCG i spetsen. ”Efter att länge observerat att nya hoppare oftast inte har något forum för att träna och bli bättre tillsammans, beslutade jag mig i slutet av den här säsongen för att sätta ihop rookielag i fyrmanna med flygande coacher. Vi har fått ihop sju lag med lite blandad aktivitet och förhoppningen är att ett par ska kunna ställa upp i rookieklassen så småningom”, berättar Patrik som själv är aktiv maghoppare och en av de coacher som tunnlar med de sju lagen varje tisdag och torsdag.

Vertical Formation Skydiving

Även i VFS ser vi tillväxt och efter att Kwan-

sta Kwattro stod helt outmanade på SM i juli fick de äntligen sällskap av inte bara Blockbusters utan även av det debuterande VFS-laget Vertical Flirtical i tunneln. Maria Erika Johansson berättar, ”Eftersom vi har tränat i knappt ett år och gjorde vår första tävling, var målet att träna på att tävla och flyga enligt bästa förmåga, vilket vi också gjorde. Dessutom lärde vi oss otroligt mycket och fick ny motivation och ännu mer träningsglädje. Tävla är verkligen

Foto: Mikael Kihlman

Det nya VFS-laget Vertical Flirtical består av Tilda Järbel, Sofia Lundberg, Michaela Carlzon och Maria Erika Johansson.

Foto: Mikael Kihlman

Eclipse plockade 26 poäng i bästa rundan.

Foto: Privat arkiv

Lyckliga vinnare i laget Eclipse på Bodyflights tak.

kul!" Utöver Maria består laget av Sofia Lundberg, Tilda Järbel och Michaela Carlzon.

Även Kwansta Kwattro älskar att tävla, "Haha, nej absolut inte bara för att vi 'alltid' vinner", skrattar Jesper Forsman, som menar att tävling framförallt bidrar till att man oundvikligen sätter andra mål och fokus genom ett lag, jämfört med bara skojhoppning. "Tävling och lagträning medför en glädje och gemensam utveckling som är ofantligt mycket effektivare", säger han med eftertryck och fortsätter.

"Tävla är verkligen kul!"

"Det är galet kul att tävla, men att bilda lag och sätta upp mål är det viktigaste för att uppnå glädjen."

Formation Skydiving 4-way

Eclipse, som kom tvåa i rookieklassen utomhus i juli, vann över det nya laget Wingnuts och planerar att fortsätta tävla. Angelika Lundgren, lagets point, berättar om tävling, träning och hur det var att vinna SM: "Vi är sjukt glada att vi ställde upp i inomhus-SM, det var riktigt skoj och en väl arrangerad tävling! Grymt jobbat av Wingnuts som lyckades få ihop ett lag så nära inpå

"Det är galet kul att tävla, men att bilda lag och sätta upp mål är det viktigaste för att uppnå glädjen"

tävlingen och plockade fina poäng. Vi är väldigt nöjda med vår prestation som lag i tävlingen, efter att ha fått till en timmes tränings-tid i tunneln efter SM utomhus. Det började starkt med flest poäng i första rundan, där vi överträffade våra förväntningar och fick 26 poäng. Det lade en skön känsla över resten av tävlingen och fick oss att fortsätta pusha oss själva i varje runda, försöka dansa på kanten, som Mattias Nord brukar säga. Lite sämre rundor med hjärnsläpp uppstod förstås, men med lägsta poäng på tolv, som motsvarar vår bästa runda i utomhus-SM, kan vi ändå känna oss stolta. Vinsten firades med en seger-skål uppe på Bodyflights tak i solnedgången! Efter utomhus-SM i Everöd fick vi mersmak att fort-

Foto: Mikael Kihlman

Vertical Flirtical är nöjda med sin första tävling.

VFS

Plac.	Lag	Klubb	Omg										Tot	Snitt
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	Kwansta Kwattro	Skånes Fallskärmklubb	16	18	16	17	18	19	32	21	24	20	201	20,1
2	Blockbusters VFS	Fallskärmklubben AROS	15	12	15	13	14	19	26	18	20	17	169	16,9
3	Vertical Flirtical	Stockholms Fallskärmklubb	8	8	8	7	8	10	13	9	12	8	91	9,1

FS4 AAA

Plac.	Lag	Klubb	Omg										Tot	Snitt
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	Echochamber	Stockholms Fallskärmklubb	27	26	21	33	25	30	20	21	24	29	256	25,6
2	Edge	Fallskärmklubben AROS	20	17	15	23	18	19	11	13	17	21	174	17,4

FS4 Rookie

Plac.	Lag	Klubb	Omg										Tot	Snitt
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	Eclipse	Stockholms Fallskärmklubb	26	18	12	15	12	16	22	22	16	16	175	17,5
2	Wingnuts	Stockholms Fallskärmklubb	19	12	8	4	7	4	9	12	9	10	94	9,4

sätta träna och tävla tillsammans, och att nu även ha tävlat i tunneln har hållit glöden vid liv. Vi hoppas se fler tävlande lag nästa år, både ute och inne! Det är ju fantastiskt med FS4 att det finns fyra olika klasser, så att vilken fallskärmshoppare som helst som vill skapa minnen för livet, kan ställa upp. Det kommer bara bli roligare ju fler lag vi är.”

”Det kommer bara bli roligare ju fler lag vi är!”

Tvåa i rookieklassen blev laget Wingnuts, bestående av Mattias Nord, Flore Desplantes, Michael Eklöf och Michael Albrecht.

Det var ingen skräll att Echochamber Oceanside, starkare än någonsin med lagets originaluppsättning, tog hem guldmedaljerna i AAA-klassen i FS4, den här gången utmanade av laget Edge, bestående av Tobias Alsjö, Martin Askelin, Mats Olofsson och Peter Mårtensson. ”Edge är här för att tävla mer! I alla fall inomhus”, säger Tobias Alsjö som hoppas att det blir fler tävlande nästa gång.

Foto: Mikael Kihlman

Echo - Martin Bäcklin, Johan ”Smögen” Edvall, Rikard Rodensjö och Ulf Liljenbäck. Mattias Nord var reserv och körde en runda.

Dynamic Solo Speed

Under dagen avgjordes även Bodyflight Open Dynamic Solo Speed mellan Per Nissborg, Karim Ennasri och Hercules Östberg med placering i den ordningen. ■

Är du intresserad av att tävla?

Tveka inte att hugga tag i någon av oss som tävlar! Vi brinner för tävling och vill gärna prata om allt ifrån hur det är att bygga lag till nerver inför första tävlingshoppet, formationer, tekniker och tunnelträning!

Utveckla din flygteknik i norra Europas modernaste vindtunnel!

- Hoppa för 6499 kr (1h off peak)
- Få professionell tunnelcoaching på alla nivåer
- Utnyttja vårt videorum med träningscirkel för 2-4-8 way
- Ät och drick gott i vår restaurang och bar
- Koppla av i vår jacuzzi och bastu när du är färdighoppad
- Bo till rabatterade priser på hotell 20 meter bort

Boka här så ses vi på plats!

www.leapmalmose.se
040 665 48 70
info@leapmalmose.se

LEAP
INDOOR
SKYDIVING

Klubbkollen Smålands Fallskärmsklubb

Djupt nere i Småland hittar vi Smålands Fallskärmsklubb vid Feringe flygfält. Ett småländskt lugn vilar över klubben. Inne i klubbhuset sitter några av medlemmarna och tar en fika. Gillar man en stressfri plats är detta en plats att söka sig till.

Text: Solveig Klug

Cow Swoop.

FS fyrmanna över Feringe, Vittaryd.

Hopp över Öland med Borgholm i bakgrunden.

Robin Johansson.

Filip Axelsson bygger altan.

Daniel Ingered på väg mot Smålandskärran.

Joakim Isaksson, Jakob Evebring, Klara Goh och Anton Ihd satsar på att tävla i FS4 på SM med laget Bolmen nästa år.

Nya altanen vid klubbhuset.

Foto: Filip Axelsson

Fakta i korthet

Antal medlemmar: 44

Tandempiloter: 2

Hoppmästare: 10

Hoppledare: 12

Kursledare: 3

AFF-instruktörer: 5

Antal kurser per år: 1-2

Hoppfält: Feringe mellan Vittaryd och Ljungby, samsas med motorflygklubb, segelflygklubb och modellflygklubb, en julivecka flyttar klubben till Borglanda på Öland

Säsong: början av april till början av oktober

Priser: 250 kronor, samma pris för medlemmar och gästhoppare

Flygplan: Gippslan Airvan GA8, med plats för åtta hoppare, Den går till 4000 meter på ca 20 minuter.

Sovplatser: 24 i sovbarack, gott om plats för husvagn och tält

Antal hopp per säsong: 2500

Webbida: www.frifall.nu

Foto: Frans Ken Andersson

Foto: Smålands Fallskärmsklubb

Foto: Filip Axelsson

Foto: Smålands Fallskärmsklubb

Foto: Filip Axelsson

Foto: Smålands Fallskärmsklubb

Foto: Smålands Fallskärmsklubb

Det var mitt första intryck när jag i början av säsongen för första gången besökte klubben. Ett skönt tempo, ingen stress. Här är hemtrevligt och alla känner alla. Som gäst känner du dig välkommen.

Robin Johansson, ordförande sedan några år tillbaka, berättar om klubben.

– Stämningen här är gemytlig och många av medlemmarna som kommer hit stannar kvar på kvällarna. Vi har folk som ordnar gemensamma aktiviteter för att de tycker att det är kul, som middagar och event och olika temakvällar.

Härligt häng på altandäcken

Sedan förra klubbkollen för fem år sedan är det inte så mycket som har förändrats till det yttre. Klubbhuset har ett mysigt kombinerat vardagsrum och kök där det när andan faller på lagas gemensam mat. Senaste byggprojektet genomfördes i sommar då medlemmarna byggde en ny fin altan som vetter mot landningsområdet, precis utanför stugan, så nu finns det två altandäck att sätta sig på. Det andra är längs med hangaren som ligger i vinkel med klubbstugan, sol hela dagen med andra ord.

Klubben lever en lite anonym tillvaro, det är inte

så många gästhoppare som söker sig hit på de slingriga vägarna.

– Vi ser gärna att det kommer fler gästhoppare från andra klubbar och hälsar på, säger Robin. Fältet är stort och delas med en motorflygklubb, en segelflygklubb och en modellflygklubb. Det är omgivet av skog, så det gäller att spotta rätt, men det brukar inte vara några problem. Planet, en Gippslan Airvan GA8, tar åtta hoppare, så det blir inte så många grupper.

Ny energi i klubben

Medlemmarna är närmare 50 till antalet och kommer från hela Småland, från Kalmar i öst till Jönköping i norr. Däremellan även Ljungby, Värnamo, Anderstorp, Växjö, Eksjö, Vetlanda med flera.

– Vi brukar ha 1–2 kurser per år, men 2021 satsade vi på fler kurser med fler AFF-instruktörer och det har gett utdelning med bra elevkullar. Flera av våra medlemmar har också gått vidare till att bli instruktörer. Tidigare år har vi haft bra elevunderlag men för få instruktörer, nu är vi mer i kapp. Klubben har fått ny energi och stämningen är fin, berättar Robin.

Alltid tid för fika

Klubben har en kapacitet på hela 17 lifter på en

dag, men oftast blir det 8–10 lifter, beroende på hur många hoppare som är på fältet.

– Vi tar det lugnt och alla som vill hoppa får hoppa, säger Robin.

Och mellan lifterna finns det alltid tid att ta en fika.

Ölandsveckan betyder allt

Tandemverksamheten går lite på sparlåga på hemmafältet i Feringe. I stället satsar klubben varje sommar på en koncentrerad tandemvecka på Öland, på Borglanda flygfält vid Borgholm i slutet av juli, men med möjlighet att hoppa även för sporthoppare. Det är en vecka som brukar ge bra utdelning för klubben ekonomiskt – och för de som hoppar, en fantastisk vy.

– Under Ölandsveckan brukar vi ha 15 lifter per dag. Veckan betyder allt, klubben hade inte funnits utan den, menar Robin.

Något klubben är stolt över är att de senaste åren ha fått ihop ett lag till SM i 10-manna Speed Formation. Passande nog, så småländskt det är, heter laget Fikaklubben. I år placerade de sig på femte plats och siktar på att komma igen nästa år. Ett annat tillskott på tävlingsfronten är att de fått ihop ett FS4-lag också. Laget heter Bolmen, efter sjön Bolmen som ligger nära hemmafältet. ■

”Det är roligt att tävla och jag är med så ofta jag kan och hinner”

STEFANS PLACERINGAR I ÅRETS VÄRLDSCUP:

Speed:
20 av 57 deltagare
Accuracy:
31 av 57 deltagare
Distance:
34 av 57 deltagare
Totalt: 28

MOTSVARANDE RESULTAT EM BLEV:

Speed:
10 av 27 deltagare
Accuracy:
13 e plats av 27 deltagare
Distance:
17 av 27 deltagare
Totalt: 13
Bästa resultatet på tävlingen var en femteplats i EM i Freestyle.

Stefan Burström har äntligen fått sällskap i grenen Canopy Piloting, både Edvin Bengtsson och Mattias Flybring var med och utmanade på SM i somras och i oktober avgjordes Världscupen och EM i Eloy. Stefan är nöjd med resultaten och är redan på väg till Dubai för att tävla igen. Den här gången tar han med sig Mattias och är väldigt nöjd med att få bli mentor till en ny stjärna även om han skrattar när han berättar att han troligen tar med sig en "blöt" adept hem.

Vartannat år avgörs VM i Canopy Piloting och vartannat år är det världscupen och EM. I år avgjordes tävlingarna i samtliga grenar, Klassiskt: Speed, Distance och Accuracy samt Freestyle i varma och vädersäkra Eloy i USA. Stefan var där även förra året och tävlade i VM, precis som nästan alla år sedan 2008.

”Det är roligt att tävla och jag är med så ofta jag kan och hinner” berättar Stefan, ”när tävlingarna varit i Australien och Ryssland har det varit lite väl långt och omständigt att åka, men i övrigt har jag varit med nästan varje år sedan jag började tävla internationellt”, fortsätter han.

”Och det är bara ännu roligare när man får sällskap”, utbrister Stefan glatt och berättar att han är väldigt glad över fler tävlande i kalottgrenarna.

En kaxig utmanare

”Att tävla är mycket roligare än jag trodde och de man tävlar med, och mot, har jag haft jävligt roligt ihop med!”, säger Mattias Flybring och fortsätter, ”Burström är ju 'top of the mountain' än så länge så jag siktar på att avtrona honom inom något år” skrattar han med glimten i ögat.

Mattias är tacksam att Stefan tjatade på honom om att åka till Dubai, ”Jag velade som fan först men till slut tog jag beslutet att åka. Mycket tack vare Burström, han har mycket kunskap som han gärna delar med sig av och det är alltid schysst att ha någon att vända sig till

”Burström är ju 'top of the mountain' än så länge, så jag siktar på att avtrona honom inom något år”

med sina funderingar. Han är en bra mentor och om inte han hade åkt hade inte jag heller gjort det”, berättar han medan han sitter på tåget på väg mot Arlanda för att göra Stefan sällskap i Dubai under veckan.

Svensk Canopy Piloting såg tre tävlande vid startlinjen under årets svenska mästerskap då den klassiska tävlingen med tre delgrenar avgjordes och samma sak, samt grenen Freestyle, stod på menyn i Eloy och även i Dubai samtidigt som den här artikeln skrivs. Den klassiska tävlingen består av tre hopp i varje delgren, alltså nio hopp totalt. Tre som bedömer distans, tre som bedömer hastighet och tre som bedömer precishet. Inom Canopy Piloting tävlar man även i Freestyle, en gren där hopparna själva sätter programmet och bedöms på hur väl de flyger olika tricks.

Klassisk tävling i Canopy Piloting

Distans: Hopparen ska in mellan portarna, doppa foten i vattnet och sedan flyga så långt som möjligt över vattnet.

Speed: Här gäller det för hopparen att bygga upp fart, komma in genom portarna, följa banan som svänger 70 grader och sedan passera genom utgångsporten. Resultatet mäts i hur många sekunder det tar att flyga genom banan.

Accuracy: Hopparen ska här flyga med vattenkontakt genom fyra markeringar och sedan landa på utsatt plats. Man börjar 44 meter ute i vattnet och på land har man 26 meter på land att stanna inom. Här är

det viktigt att inte gå för långt varför många nybörjare 'safear' och kanske inte kommer hela vägen in till land. Hopparen blir naturligtvis blöt av att landa i vattnet och att ens kamrater blir blöta tillhör det roliga för en mentor, berättar Stefan skrattande och syftar till hans och Flybrings Dubairesa.

Freestyle

Utöver de klassiska delgrenarna i Canopy Piloting tävlar man även i grenen Freestyle. I Freestyle handlar det om att göra trick över ponden och tävlingen avgörs på tre hopp. Portarna är bortplockade och alla tävlande väljer själva vilka 'moves' de vill utföra. De tävlande ska lämna in en skriftlig beskrivning av tricksen innan tävlingen börjar. Poängen bestäms utifrån svårighetsgrad och utförande och kan kombineras precis som hopparen önskar. Däremot får de tre hopp inte se likadana ut.

”Det är stor risk att bli blöt i Freestyle, ett av mina favorittrick är Boomerang som jag gärna kombinerar med andra trick”, berättar Stefan som kom på femte plats i EM i Freestyle i år. Det var Stefans bästa placering på internationella tävlingar i år, och han kan med all rätt vara nöjd. Att Mattias kommer hem blöt är han övertygad om. ”Jag har aldrig tävlat i Freestyle innan, så vi får väl se hur det går”, utmanar Mattias skrattande. ”Jag kommer sikta på trick: Lazy boy, Superman och Blindman”, lägger han till och flinar. ”Det vore ju jäkligt mäktigt att sätta en Blindman på vattnet!” ■

”Det vore ju jäkligt mäktigt att sätta en 'Blindman' på vattnet!”

Packa om reserven på hösten!

Text och foto: Håkan Andersson

Kalott före lagning...

...och efter

Håkan Andersson har varit ordförande i Materielkommittén sedan 2019 och här kan du ta del av tips gällande när det är bäst att packa om reserven.

I Sverige ska utrustningen besiktigas och reserven packas om, en gång om året. Däremellan ska en enkel halvårskontroll göras. De flesta av oss kanske tänker att vi bara hoppar på sommarhalvåret, men ganska många gör också utlandsresor under vinterhalvåret för att hoppa. I praktiken är reserven alltid packad och skillnaden mot att riggen ska vara hoppklar året runt är bara halvårskontrollen. Den går fort att göra och kostar inte särskilt mycket – en del kontrollanter gör den till och med utan extra kostnad som en del av priset för reservompackningen. Se fotnot *) för detaljer rörande regler för ompackning och besiktning.

Hur kommer det sig då att när sommarsäsongen står för dörren, i början på april, fullkomligt drunknar kontrollanterna i riggar som helst ska vara klara ”redan till helgen”, helst fortare? Min personliga teori är att fallskärmshoppare som kollektivt inte har framförhållning som främsta egenskap. Fast det kanske är orättvist att tänka så. De flesta bilägare verkar ju bli lika förvånade varje höst när det plötsligt blir snorhalt och de inte har bytt till vinterdäck.

Om man nu ska tillskriva oss hoppare någon form av planeringsförmåga, kan jag hålla med om att man kanske vill undvika halvårskontrollen mitt i sommaren. Vem vet vilket hoppfält man råkar befinna sig på när det är dags för den? Man vill vara säker på att ha tillgång till en kontrollant och kanske helst samma kontrollant

som packade om reserven. Enligt regelverket i Materielhandboken ska halvårskontrollen göras som tidigast efter fem månader från det datum då reserven packades, och senast efter sex månader. Så man har trots allt en hel månad på sig att få det gjort.

Starka argument för ompackning på hösten

Det finns dock en rad starka argument för att packa om sin rigg på senhösten, runt september – oktober. De kommer här:

- Nästan alla packar om under april månad. Alltså är det betydligt lättare att få snabb service hos din favoritkontrollant i oktober.
- Har du packat om på hösten behöver du bara en enkel halvårskontroll på våren. Då är du en snabb och okomplicerad kund hos kontrollanten. Gissningsvis kan du glida förbi alla opackade riggar på loftet, få kontrollen gjord på tio minuter, och sedan vara klar för hela sommarsäsongen!
- Det är inte alls otroligt att det behöver göras reparationer och underhåll på din rigg. Ett linbyte, en lapp på kalotten, en ny kollapslina i piloten, eller något annat som tar betydligt längre tid än bara en besiktning/ompackning. Detta hos en kontrollant som redan är dränkt i jobb på våren. Vilket osökt leder till nästa punkt...
- Leveranstiderna för reservdelar, till exempel nya linor, har de senaste åren varit hemska. Sätt dig inte i situationen att du behöver vänta

på nya linor i fyra, fem veckor i början på april. Få riggen ompackad i oktober, linorna beställda och monterade före jul, och var redo när värfågarna sjunger.

- För att inte tala om Cypresen! Det händer flera gånger varje år att det kommer hoppare till mig utan att ha koll på att Cypresen ska på service. Under våren kan det ta åtminstone sex veckor (ibland mer), medan det oftast går på två, tre veckor under hösten.
- Många andra länder har en ompackningsperiod på sex månader. Ska du utomlands och hoppa under vintern är det enklare om din rigg uppfyller detta, även om du som svensk cert-innehavare har en längre ompackningsperiod. Dock råder sedan en tid tillbaka speciella omständigheter för USA. Se fotnot **).
- Slutligen, du tjänar popularitetspoäng hos kontrollanten om du hjälper till att sprida hennes arbetsbelastning över året. ■

Fotnoter

*) Hela utrustningen ska besiktigas en gång om året, det vill säga huvudkalott, rigg och reserv inspekteras. I samband med detta packas (nästan) alltid reserven om. Reservompackningen gäller som längst i ett år, men den ska ”halvårskontrolleras” efter halva tiden. För att ge hopparen viss flexibilitet i tiden kan man göra halvårskollen redan efter fem månader, det vill säga en månad innan halvåret gått. Om man inte gör halvårskollen är inte riggen hoppbar, när sex månader passerat sedan ompackningen. Den kan dock bli det igen om du gör halvårskollen senare, till exempel efter sju månader. Reservet behöver dock inte packas om, bara kontrollen görs och det inte har gått ett helt år sedan reserven packades.

**) De flesta hoppfält i USA har tyvärr börjat kräva att även utländska hoppares riggar är packade av en ”FAA-certified rigger”, det vill säga en amerikansk kontrollant. Vi har en handfull svenska kontrollanter med denna behörighet. Se listan på SFF:s hemsida för information om vilka dessa är.

Känslan att sätta ett världsrekord – Sven Mörtberg berättar

Text: Sven Mörtberg

Foto: Trunk Hypoxic

Exit.

”Jag står tio meter från rampkanten i en Skyvan på 5500 meters höjd. Jag kan se en Twin Otter genom fönstret till vänster, bara några meter bort och jag skymtar de andra planen till höger. Jag tar några djupa andetag från syrgasen genom slangen in i hjälmen och inväntar signalen för ”Go”. Koncentrationen är total och jag upplever ett skönt lugn blandat med press och adrenalinpåslag inför uppgiften. Jag bara älskar den här känslan! Nu gäller det bara att leverera...”

Jag och Peter Ekström från Aros är i Eloy, Arizona med målsättningen att sätta ett nytt världsrekord i storformationshoppning i något som kallas ”Total Break Sequence”. Vi ska göra tre olika formationer med 108 hoppare. Mellan varje formation måste det vara totalt greppsläpp och sedan ska en helt annan formation byggas där varje hoppare måste ta ett annat grepp (till exempel en arm i stället för ett ben) eller grepp på en ny hoppare.

Rekordförsöket organiseras av tyske Dieter Kirsch som slagit sig ihop med de amerikanska världsmästarna i FS, Airspeed. En av dem är Niklas Hemlin, fostrad i Göteborgsklubben, men som utvandrade till USA som 19-åring för att följa sina drömmar. Organisatorerna har valt ut hoppare till gruppen från 20 olika länder. De flesta känner varandra sedan tidigare och alla är mycket skickliga FS-hoppare. Mest anmärkningsvärt är att det är hoppare från Ukraina. De har fått permission och åkt från frontlinjen för att få chansen att sätta nytt världsrekord!

Vi tränar några hopp uppdelade i mindre grupper (25–50), innan det är dags att alla hoppar tillsam-

mans. Rekordhoppningen kommer att ske ur tre Twin Otter och två Skyvan som flyger i V-formation på 5500 meter, med syrgas till alla på vägen upp.

Under de första hoppen med fler än 100 hoppare, övar vi på den första formationen. Att alla ska lära sig att hitta till sin sektor, känna igen alla hoppare runt omkring och att flyga in lugnt och säkert till formationen. Och sedan flyga i formationen utan att påverka den negativt. Det tar några hopp att kalibrera in exitar, flygvägar, dockningar, greppsläpp, bryt, tracking-grupper och så vidare. Vi gör tre till fyra hopp om dagen. Mer orkar vi inte utan att koncentrationen påverkas negativt. Det är långa dagar i värmen (30–35 grader), med långa ”dirt dives”, flygning med syrgas och på det urladdningarna i hoppen. Efter några dagar, tränar vi alla tre formationer i varje hopp. Greppsläppen initieras av att Craig Girard i basen släpper ut en tre meter lång streamer från i sin hand som signal för formation två och sedan släpper den för formation tre. Efter hand blir alla mer och mer bekväma i sina flygningar och sekvensrörelser. Och som lag blir vi bättre och bättre för varje

hopp. När vi efter mycket drillande uppträder och hoppar som ett lag, börjar rekordjakten.

Vid de första rekordförsöken lyckas vi med den första formationen, men sedan är det alltid några som saknas i de andra formationerna. Men, vi lär oss något för varje hopp och lagmoralen och förhoppningarna stärks.

Nu gäller det

Näst sista dagens första hopp är fantastiskt bra – det saknas kanske en eller två i andra formationen och lika många i den tredje innan vi måste bryta. Laget känner att vi är i zonen. Det är bara på det igen. Några timmar senare är vi på höjd igen och vi har fått grönt ljus i vår Skyvan. Jag känner Peter bakom mig och ger honom en diskret ”lycka-till-fistbump” och blinkar åt min wingman Milko. Nu gäller det! Vi får go och jag springer mot rampkanten och dyker ut side-by-side med Milko. ”Present”: Exiten är perfekt och jag tittar snett bakåt och ser hur det ”sprutar ut” hoppare ur fem flygplan. Det är en otroligt häftig syn. ”Identify”: jag ser basen med Niklas Hemlin klockan sex i line-of-flight och siktar mot min radial som är

Greppsläpp.

klockan halv två. "Intercept": I ett brant dyk mot basen, skär in något åt höger för att komma i på min radial (en rak linje som går ut från mitten av formationen, reds. anm.). På vägen fram söker jag Mark Kirbys gula hjälm och hittar den där den varit de senaste hoppen. Skönt! Jag lägger mig rakt bakom Mark och en halv kropp höger och bakom Martin som jag ska docka på. Martin är för övrigt trollkarl och det passar ju bra när magi ska uppstå. Ser genom Martin-Mark-basen och mot halv åtta på andra sidan. "Stadium approach", två meter kvar, vänta på Milko. När han dockar, är det lika med OK för mig. Nu är det klart och jag flyger in. Jag känner snart att Pirre tar grepp på mina ben. Flyg, flyg, flyg, se mot basen och invänta streamer och var beredd att släppa greppet. Där kommer streamern från Craig, greppsläpp, in med armarna och ligg still! Framför mig gör de sina rörelser och dockningar och när Milko är inne ger han mig signal med tummen. Jag vrider upp 45 grader, dockar på hans vänstra ben och presenterar min högra arm för en "open accordion" som Peter plockar upp direkt. Det känns att vi har ett bra "flow" och proceduren fortsätter; se mot basen, fortsatt flyg och se mot basen. Var beredd på att Craig släpper streamern. Det känns som tiden går i slow motion. Nu borde den väl ändå komma? Där ser jag streamern försvinna uppåt. Jag släpper greppet och drar in armarna och fokuserar på att ligga still. Ser mot basen, struntar i att Milko och dem han dockat på åker i väg till höger. Ligg still och lita på att han kommer tillbaka på plats rakt framför, vilket han gör två sekunder senare. Milko ger klartecken, Peter dockar på hans högra ben och presenterar sin arm för mig. Jag tar accordion-grepp med vänster hand och presenterar min högra till Chris. Jag stälsätter mig att titta mot centrum, men känner hans grepp direkt. Jag ser att det är lugnt tvärs över formationen! Kan den tredje formationen vara komplett? Mina tankar

avbryts av bensparkar från basen. Vi är nere på 1500 meter och det betyder att första vägen vänder 180 och bryter. Jag flinar brett mot Milko när våra blickar möts innan vi trackar iväg i vår grupp. Den måste suttit! Eller?? Det flöt på så fint genom hela hoppet och allt kändes så bra. Men, jag måste lägga alla sådana tankar åt sidan för nu är det allvar med över 100 hoppare som ligger i tracking.

Olidlig spänning

Jag väljer att landa långt ute i öknen för att inte riskera att krocka med någon som i eufori glömmet bort att det inte är över förrän vi står säkert på marken. Det uppstår ett stort moln av ökendamm när jag åker längs marken och landar vid Milko. Vi kramas, gratulerar och tackar varandra. Adrenalinet pumpas, vilket hopp, vilket fantastiskt bra hopp! Utelandningsbilen kommer och plockar upp oss. Längs vägen mot hangaren ansluter fler och fler. Stämningen i bilen är euforisk, för i hoppet upplevde vi den där elektriska känslan, det där lugnet som finner sig i en megastor formation som är komplett och flyger bra.

Hangaren fylls på efterhand med hoppare som kommer tillbaka efter sina landningar. Många glädjeytringar, men vi vet inte hur det egentligen gått innan det är dömt av domarna. Ingen får "smygtitta" på videon i förväg, utan Dieter samlar oss och vi ska gemensamt se video från hoppet. Det ligger förväntan i luften och spänningen stiger. Stämningen är magisk – det är helt knäpptyst, trots att det står över 100 adrenalinstinna hoppare framför TV-skärmen och hoppas på ett världsrekord. Man kan höra en knappål falla. Alla håller andan. Dieter stoppar filmen

Foto: Willy Boeykens

när den första 108:an är komplett. Det sitter på 41 sekunder! Vårt snabbaste och renaste formationsbygge hittills. Applåder och spänningen stiger ännu några grader. När den andra 108:an byggs, är det först lite rörigt i en del av formationen, men det lugnar snabbt ner sig och till slut sitter den. Applåder igen och spänningen är nu på gränsen till olidlig. När sedan den tredje 108:an ser ut att sitta, övergår applåderna i glädjerop. Det kramas och jublas om vartannat. Lyckan är total och många glädjetårar rinner. Det var ett enastående hopp, men ännu har inte domarna sagt sitt. De måste gå igenom varje grepp och även greppsläpp för alla 108 hoppare och dessutom i de tre olika formationerna. En halvtimme senare samlas hela gruppen igen. Det är återigen knäpptyst och chefsdomaren ska nu meddela resultatet. Likt Julius Caesar som visade med sina tummar om gladiatorerna skulle få leva eller dö efter sina framträdanden, avslöjar hon resultatet: att alla formationerna byggts korrekt och rekordet är godkänt! Hangaren fullständigt exploderar och glädjen vet inga gränser. Det hade inte förvånat mig om taket faktiskt lyfte en aning. Nytt världsrekord – en 108-manna med tre formationer och totalt greppsläpp mellan formationerna! Det var en fantastisk upplevelse – under säker ledning utfördes en laginsats av en grupp som visade prov på fenomenal laganda och som välförtjänt belönades med nytt världsrekord i "Total Break Sequence". Detta hopp kommer inte bara gå rakt in i historieböckerna, utan även bli ett minne för livet för deltagarna! ■

Representanter för Sverige, Sven Mörberg och Peter Ekström.

Foto: Pirre Löfgren

SM i 10-manna Speedformation i Vårgårda

Text: Solveig Klug

Foto: Jocke Berlin

Vinnarlaget Allstars.

I början av september genomfördes SM i 10-manna Speedformation i Vårgårda. Sex lag ställde upp och vinnare blev laget Gryttjom AllStar. Vädret var på topp och samtliga fyra rundor kunde genomföras av alla lagen. Totalt blev det alltså 24 lifter. Här är några röster från de tävlande.

Ulf Liljenbäck, medlem i vinnarlaget Gryttjom Allstars, berättar om lagets prestation.

– Vi deltog på SM för fjärde gången och träningsmässigt kände vi oss redo, vi fick tre dagar i Gryttjom med Twin Ottern och en dag med träning ur tävlingsplanet, PAC:en, i Skövde.

På förhand var det klart att alla tävlingsomgångar skulle kunna genomföras under en och samma dag.

Kopplade greppet snabbt

– För vår del började det bra. Vi satte första formationen på en helt okej tid och kopplade greppet om våra konkurrenter direkt.

Laget behöll ledningen och ökade den på tredje och fjärde rundan och slutade som segrare.

– Det var lite på tiden, tyckte vi, som ju vann för tre år sedan, men som därefter har blivit slagna, berättar Ulf som är nöjd med hela tävlingen.

– Det blev en härlig prisutdelning och en riktigt bra SM-fest på det, precis som det ska vara. Att träna och tävla i denna gren är verkligen jätteroligt och vi hoppas att ännu

fler lag ställer upp nästa år, säger han.

Emil Lord Svensson, lagkapten för MassaNova:

– Vi presterade bra med tanke på att vi inte gjorde några träningshopp. Laget har kommit överens att vi ska försöka vara med i nästa års SM och förhoppningsvis lyckas vi få något träningshopp innan dess.

Stolt hemmalag trots en sistaplats

Hemmalaget, FKCG, ställde upp med laget Not the worst team, med flera rookies i laget. Laget hade svårt att få med tio hoppare och på tävlingsdagen gick man faktiskt upp med bara nio hoppare i första omgången. Sedan fick de in en tionde och kunde köra resten av rundorna komplett. Lagnamnet till trots hamnade de på sista plats, men så var förutsättningarna inte de bästa. På bara en vecka lyckades man skrapa ihop ett lag och bara köra ett par träningsrundor.

Dave Eyre, lagkapten för hemmalaget Not the worst team:

– Tre i laget hade bara 200 hopp, fem hade

mellan 500 och 600 hopp och två hade ett par tusen hopp. Att få ihop ett lag på en vecka är ”recipe for disaster”. Men jag är jättestolt över vår prestation. Jag hoppas att vi i framtiden får se fler tävlingslag med rookies. Alla kan, och ska, tävla! Tänk på att det sämsta laget är det som inte ställer upp.

Tävling som gav mersmak

Alla var glada och fler av de mindre erfarna i laget fick mersmak på tävlingsformen.

En av rookiesarna, Daniel Ask fick komma med i laget med kort varsel. En vecka före tävlingen fick han klart sitt C-cert, vilket är kravet för att få tävla i 10-manna. Han berättar:

– Det var ett grymt jobb av vår lagkapten, som löste så att vi faktiskt fick ihop ett helt lag. Jag tyckte det verkade roligt och hakade på. Även om vår slutplacering var något dålig, läs sist, så är jag nöjd med vår prestation.

Uppsnappat om tävlingen från en av tävlingens kameramän, Jocke Berlin: “Bra jobbat, FKCG, för fantastisk logistik och som genomförde alla 24 lyft på en dag, vilket innebar en komplett tävling för alla lag.” ■

På andra plats kom Rapidos.

LAG OCH RESULTAT

I 10-manna speedformation gäller det att sätta formationen snabbast inom 35 sekunders arbetstid:

- 1 AllStars, SF, bästa runda 24.41, total 103.02
- 2 Rapidos, SF, bästa runda 30.75, total 143.54
- 3 MassaNova, Syd, bästa runda, 39.13, total 158.37
- 4 Fast Scones, SFK, bästa runda 36.18, total 158.37
- 5 Fikaklubben FHS, bästa runda 40.00 total 160.00
- 6 Not The Worst Team, FKCG, bästa runda 40.00 Total 160.00

Formationer som lottades:

- 1 Missing Hansson
- 2 Star
- 3 Box Score
- 4 Trapped Bear

Genvägen till att bli en Sky God?

BODYFLIGHT!

Boka på bodyflight.se, i kassan eller av din favoritcoach

Kontakta SFF

Beställ utbildningsmaterial

via hemsidan:
www.sff.se -->
medlemsärenden -->
beställ böcker

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal

Lina Gardlow, linagardlow@hotmail.com

Ekonomi

Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt

Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor

Sven Mörtberg, ri@sff.se

Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kansliet Pontus Wridéns väg 18 | 722 23 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se
Riksinstruktören Sven Mörtberg | Telefon: 0702-23 62 02 | E-post: ri@sff.se

Materielkommittén

Håkan Andersson, haan@bredband.net

Utbildnings- och säkerhetskommittén

Sven Mörtberg, ri@sff.se

Tävlingskommittén

Lena Kaulanen, lens.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor

Pelle Scherdin, pelle.scherdin@sff.se

Totalförsvarskommittén

Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

Riksinstruktör och kanslichef
Sven Mörtberg

Kanslist, medlemsärenden
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Anna Oscarson
Ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Pelle Scherdin
ledamot
pelle.scherdin@sff.se

Jens Grahn
ledamot
jens.grahn@sff.se

Johan Hellström
suppleant
johan.hellstrom@sff.se

Sebastian Sprill
suppleant
sebastian.sprill@sff.se

Valberedningen: My-Annie Svelander - info@awesomeskydiving.com, Navid Haghjo - navid@84grams.se, Catharina Gilljam - catharina.gilljam@gmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv

2023 TBS
WORLD RECORD
RALPH WILHELM

